71STE JAARGANG No. 9093

MAANDAG 9 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Waas van geheimzinnigheid om Gomez' reis

Wil Amerika Nederlandse troepen in Antillen door vreemde vervangen?

Zijn Amerikaanse belangen onvoldoende behartigd?

Willemstad. — Momenteel worden in Den Haag op hoog niveau belangrijke besprekingen gevoerd tussen vertegenwooordigers van de Nederlandse en Antilliaanse regeringen over de defensie der Nederlandse Antillen. De Nederlandse Regering heeft de voorzitter van de Regeringsraad en de ondervoorzitter, de heren mr. dr. M. F. da Costa Gomez en W. R. Plantz uitgenodigd voor een spoedbijeenkomst, in het Ministerie van Oorlog. Zoals bekend zijn bovengenoemde Regeringsfunctionarissen Donderdagavond, gehuld in een waas van geheimzinnigheid, haastiglijk via de Verenigde Staten Haagwaarts gereisd.

Hoewel bepaalde kringen dit overhaast vertrek van de heren Gomez en Plantz koppelden aan een locaal politiek conflict, in casu de schorsingsquaestie van twee Arubaanse eilandsraadleden, wisten wij te berichten, dat „plotseling opgekomen omstandigheden" het voor beide Landsministers nodig maakten, zich met bekwame spoed naar Nederland te begeven, teneinde contact op te nemen met de Nederlandse Regering.

Thans vernemen wij uit goede bron, dat de besprekingen, die momenteel in den Haag worden gevoerd, betrekking hebben op een verzoek van een groot NATO-land om eenheden van de Kon. Marine, op Curaçao en Aruba gestationeerd, te doen vervangen door troepen van een vreemde mogendheid.

Amerika wenst ter beveiliging van zijn positie op het westelijk halfrond dat op Aruba en Curaçao, welke eilanden een belangrijke strategische positie innemen in de verdediging van de Amerikaanse belangen, een sterker defensie-apparaat wordt gevestigd.

Reeds in 1952 wist de "Amigoe" te melden, dat Noord-Amerika de aandacht had gevestigd op de mogelijke verdediging van de Nederlandse Antillen door vreemde strijdkrachten, waarbij er op werd gezinspeeld, dat dit door Venezolaanse troepen zou kunnen geschieden.

In dit licht bezien krijgt ook de berichtgeving van het Nederlandse blad „De Telegraaf" bijzondere betekenis, wanneer het blad schrijft: dat mr. dr. da Costa Gomez heeft gezegd: „Wij willen komen tot de inschakeling van Antillianen in de defensie van onze eilanden".

In Nederlandse defensie kringen — aldus de Telegraaf — is men met dit streven weinig ingenomen. Men is bevreesd dat zich dan in de Antillen soortgelijke verwikkelingen zouden voordoen als enige jaren geleden na de aankomst van de mariniers in Suriname. De kwesties met de Surinaamse landmacht zijn toen oorzaak geweest van de aftocht van de Nederlandse zeesoldaten, die weer door personeel van de Koninklijke landsmacht werden vervangen. De Surinaamse landmacht bleef gehandhaafd.

Het is nauwelijks te verwachten — aldus de Telegraaf — dat Curaçao en Aruba, laat staan de vier overige eilanden, militair personeel in een sterkte van enige betekenis kunnen leveren. In tijd van oorlog wordt daar, evenals voorheen, gerekend op sterke militaire bijstand van de zijde van de Verenigde Staten, die immers belangen hebben bij de twee grote olieraffinaderijen. Overigens staat vast dat de verhouding tussen de regering en bevolking van de Antillen enerzijds, en de Nederlandse zeestrijdkrachten anderzijds aldaar van de beste aard is. Wrijvingen zoals in Suriname hebben zich in de Antillen nooit voorgedaan.

Dreigt er oorlog in Goa?

Portugal zendt versterking

Nieuw Delhi. — Volgens berichten in de verenigde pers van India is in de Portugese bezittingen in Voor-India Goa de staat van beleg afgekondigd en zijn maatregelen getroffen om aan een eventuele inval van Indiase „vrijwilligers" op 15 Augustus, de onafhankelijkheidsdag van India, het hoofd te bieden.

De Indische regering heeft de Braziliaanse ambassadeur te Nnieuw Delhi een nota overhandigd, waarin de beschuldiging van Indische agressie tegen de Portugese nederzettingen van de hand wordt gewezen. De zware druk der Portugezen was verantwoordelijk voor de gespannen toestand in de nederzettingen, aldus de nota. India verzocht Brazilië zijn invloed aan te wenden, zodat Portugal zijn betreurenswaardig beleid op zou geven en vriendschapsonderhandelingen zou aanknopen met India.

De Indische regering gevoelt zich gekwetst door de Britse nota waarin India wordt gevraagd geen geweld te gebruiken om het geschil met Portugal op te lossen.

Behalve België, Italië, Argentinië en Chili, die mondeling hun verontrusting uitspraken, zouden ook Birma en Indonesië zich tot de Indische regering gewend hebben.

Maandag zal de ruim 7000 ton metende „India" en Dinsdag de ruim 5.500 ton grote „Mocamedes" uit Lissabon vertrekken met versterkingen aan manschappen en materieel naar de Portugese nederzettingen.

Bolivia ontdekt samenzwering

La Paz. — Vijftig personen, onder wie de directeur van het technische hulpprogramma van de Verenigde Naties, zijn in de Boliviaanse hoofdstad La Paz gearresteerd op beschuldiging van medeplichtigheid aan een complot de regering omver te werpen.

In een regeringscommuniqué wordt gezegd, dat het complot werd gesmeed door de multi-millionnair Carlos Victor Aramayo, eigenaar van tinmijnen en uitgever van het blad „La Razón", dat al enige tijd geleden door de regering in beslag is genomen.

Nieuwe onrust in Br. Guyana

Georgetown (Brits Guyana). — Legereenheden zijn naar de Oostelijke gebieden van Brits Guyana op het vasteland van Zuid-Amerika gezonden, om een opmars van door communistische agitatoren opgezweepte massa naar Georgetown te voorkomen.

Arbeiders van de suikerplantages, uit de bauxietmijnen, van de vee- en rijst farms zouden plannen hebben gesmeed om onder leiding van elementen van de pro-communistische Progressieve Volkspartij van Cheddi Jagan op te trekken naar de hoofdstad.

Chevalier mag toch naar de VS

Parijs. — De beroemde chansonnier Maurice Chevalier heeft een visum voor de Verenigde Staten gekregen. Chevalier vond, dat hij tegen verwachting in zijn visum snel gekregen had. Vorig jaar was hem een visum voor de VS geweigerd omdat hij in 1951 zijn instemming betuigd had met het onder communistische suspiciën staande vredescongres in Stockholm.

Dit maal had hij op 12 Juli een visum aangevraagd en dit kon gisteren door een glimlachende Maurice afgehaald worden op de visa-afdeling van de Amerikaanse ambassade in het „Astoria-hotel".

Grootse ovatie voor Yrausquin

Oranjestad. — Zondagmorgen arriveerde de heer J.J Yrausquin op het vliegveld Dakota met een charterplane vanuit Curaçao. Met hem kwamen de heren A. Tromp, C. Anslijn, L. Beaujon, J. Croes, A. Lampe, Oct. Lampe en mevr. O. Lampe. Hij werd verwelkomd door een grote deputatie, waarvan de heer Porf. Croes aan het hoofd stond.

Charmante meisjes droegen bloemen en overal zag men partijvlaggen. Zodra vertoonde de heer Yrausquin zich in het gebouw of uit vele honderden kelen klonk een gejuicht. Buiten en binnen verdrongen de mensen zich om de fractieleider te verwelkomen. Dank zij de perfecte leiding van het politiecorps had het geheel een vlot verloop. Honderden auto's waren rondom het stationsgebouw geparkeerd en stonden tot op de hoofdverkeersweg Oranjestad. San Nicolaas. Het duurde een vol uur voordat de laatste auto weg kon rijden.

3-D trekt vele bezoekers

Willemstad. — De 3-Dimensionale film „The House of Wax" trekt vele bioscoopbezoekers. Hoevelen er dit weekend naar zijn gaan kijken, weten wij niet precies, wel vertelde de heer Alfred Moron Jr ons, dat er Zaterdagavond drieduizend en twee bezoekers waren. Een duidelijk bewijs, dat de film en de nieuwe techniek hogelijk in de smaak zijn gevallen.

Generaal Pinilla als president van Colombia geïnstalleerd

Bogotá. — Luitenant-generaal Gustavo Rojas Pinilla is Zaterdag geïnstalleerd als president van Colombia voor vier jaar. Op het Bolivar-plein, waar tienduizenden militairen en 30.000 toeschouwers zich hadden verzameld, legde hij de eed af, o.m. in tegenwoordigheid van de nationale constituerende vergadering.

Elisa Maduro krijgt Pauselijke Onderscheiding

Willemstad. — Hedenmorgen had in de Pastorie van Pietermaai een kleine plechtigheid plaats, waarbij Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt de Pauselijke onderscheiding "Pro Ecclesia et Pontifice" (voor Kerk en Paus) uitreikte aan Srta. Elisa Maduro. Het had de H. Vader behaagd deze onderscheiding toe te kennen als blijk van waardering voor de vijftig jaren, gedurende welke Srta. Elisa als trouw lid van het koor van de kerk Pietermaai haar talenten in dienst heeft gesteld van de eer van God en de luister van Zijn Huis.

Hoewel deze plechtigheid in besloten kring moest plaats vinden, zal zij toch niet nagelaten hebben een blijvende indruk te maken op de jubilaresse, die — zo hopen wij — nog lang moge genieten van de hoge eer, welke haar vandaag te beurt viel.

Tevens moge het een aansporing zijn voor de jongeren om haar voorbeeld van trouw na te volgen en hun krachten in dienst te stellen van het mooiste, waarvoor zij ze kunnen gebruiken: voor de eer van God, voor de Kerk en de Paus!

Tubbergen. — Te Tubbergen werden internationale motorraces gehouden, welke tevens meetelden voor het Nederlandse kampioenschap. Simons met Mondial werd kampioen in de 125 cc. Postma met Guzzie in de 250 c.c. en Kwennenburg met B.M. in de 500 cc.. Bakker, die niet in Tubbergen is uitgekomen, was reeds kampioen van Nederland in de 350 cc.

Op Chobolobo heerste Zaterdagavond een gezellige stemming, en Pedro Vargas wist hier handig gebruik van te maken. Met enkele songs veroverde hij aller harten, wat met een stem als die van hem geen wonder is. Zelfs liet de gevierde zanger zijn toehoorders zelf het refrein van enkele liederen meezingen. Een enthousiaste groep mensen verliet na afloop van het optreden van Vargas de nachtclub.

Pedro Vargas zingt in de tuin van Chobolobo

Willemstad. — De beroemde zanger Pedro Vargas, die exclusief de "Amigoe di Curaçao" een foto aanbood, heeft Zaterdagavond een daverend succes geoogst op Chobolobo, Curaçao's enige nightclub. De zanger wist met zijn prachtige stem in enkele minuten tijds de harten van alle ruim 150 aanwezigen te veroveren. Het initiatief van de N.V. Bioscoop Maatschappij Cinelandia, die de overkomst van Pedro Vargas mogelijk maakte, moet dan ook buitengewoon gewaardeerd worden.

Het publiek van Curaçao is Zaterdag en gisteren in de gelegenheid gesteld om de beroemdheid, die het zoveel keren op het filmdoek heeft kunnen zien, persoonlijk te ontmoeten. Vargas sleepte de aanwezigen mee in een serie liederen, waarvan het refrein door allen werd meegezongen. De liedjes, zo vaak gespeeld en gezongen door de radio weerklonken in de feeëriek verlichte tuin.

Na het optreden van de zanger speelde Doy's band een aantal goede nummertjes, waarop enthousiast gedanst is.

Wij hebben Pedro Vargas nog even persoonlijk kunnen bedanken voor de mooie foto, die hij, eigenhandig ondertekend, aan de „Amigoe" ten geschenke gaf. Het succes dat de zanger op Curaçao heeft behaald, in Roxy en op Chobolobo is volledig. Hedenmiddag is de Mexicaanse zanger-filmster naar Aruba vertrokken.

Shon-A naar Nederland

Hij praat over zaken

Oranjestad. — Zondagavond vertrok de heer Albert Eman (Sjon A.) naar Nederland. Naar verluidt is dit voor zakelijke besprekingen met de heer Jules Nieuw, die zich momenteel in Nederland bevindt. Onbevestigde geruchten doen de ronde, dat de reis van de heer Eman in verband staat met de schorsingskwestie. De heer Eman spreekt deze echter tegen.

Lichtvoetige dialoog in luchtig blijspel

Toneelver. „Emmastad" brengt „Blijf zitten waar je zit!"

Emmastad. — Men kan niet zeggen, dat de Toneelvereniging „Emmastad" haar dagen in een dolce far niente doorbrengt. Het blijspel „Blijf zitten waar je zit" van Aug. van Zuylen, waarmede zij Zaterdagavond de CPIM-gemeenschap in Sociëteit „Asiento" verblijdde, kwam nauwelijks vier maanden na de opvoering van Priestley's „An Inspector calls" („Een Inspecteur vraagt naar u"). En het moge dan al zijn, dat ditmaal niet Luc Meijer, doch Joop van Laere de regiescepter zwaaide en een ander team op de planken verscheen, nat neemt toch niet weg, dat de vereniging op zich het toch maar presteerde in zulk een betrekkelijk korte tijd met iets nieuws te komen.

En wij vinden dat op zich reeds een verheugend verschijnsel. Afgezien van de mérites van het spel en de waarde, die aan het stuk moet worden toegekend. Curaçao komt niet gemakkelijk tot de eigenerbeweging gestelde culturele daad. Daar zijn redenen voor op te geven. Begrijpelijke redenen. Maar het feit ligt er. En als dan in een of ander midden iets geboren wordt, dat kan worden aangemerkt als een lofwaardige poging om de lusteloosheid op dit gebied tegen te gaan, dan heeft het zin hierop het volle licht van de openbaarheid te laten vallen.

De Toneelvereniging „Emmastad" heeft met de opvoering van Aug van Zuylen's komische drie-acter een steentje willen bijdragen aan een verantwoorde en gepaste ontspanning van de werknemers in het olie-bedrijf. Zij heeft zich daarbij geen enkel praedicaat willen aanmeten. Regisseur Joop van Laere heeft zijn mensen pretentieloos op de planken gezet en hen dit aardig spelletje onopgesmukt en zonder enige charge laten vertolken. En dat maakte deze opvoering juist zo sympathiek en aanvaardbaar. Een mens heeft van tijd tot tijd eens iets licht verteerbaars nodig. Ook (neen juist) op het gebied van de culturele genieting. En dan komt het lichtere genre aan zijn trekken.

En tot dit lichtere genre moet „Blijf zitten waar je zit" gerekend worden. Het gegeven van v. Zuylen's blijspel was niet origineel, maar de manier waarop hij het uitwerkte zeker oorspronkelijke genoeg om een zaal drie bedrijven lang tot gespannen aandacht te nopen. Practisch zonder enige hapering heeft van Laere's troep de lichte toets in de dialoog en de luchtige overgang van situatie tot situatie benut om het tempo, dat van het begin af hoog lag, tot het laatste woord van de laatste acte vol te houden.

De geplaagde wiskundeleraar (Jo Lange) had het daarbij allerminst gemakkelijk. Want de aard van zijn rol bracht mede, dat hij dit tempo nu en dan moest drukken, zij het dan ook juist zoveel, dat de climax er niet onder leed. Zijn begin was weifelend. Doch naar gelang de actie der nevenfiguren op gang kwam en hij bij de intrige betrokken werd, groeide hij in het spel en hield hij zijn karakteruitbeelding van weifelmoedige, bleue vrijgezel consequent vol.

De tantes (Willy van Elten en Tineke Herweyer) vormden een vlotte en zelfs sympathieke entourage van de eenkennige en levensvreemde neef. Hoewel haar rollen nog al eens aanleiding tot chargeren gaven, hebben zij die gevaarlijke klip prachtig omzeild.

Harry Engelsman speelde de journalist. Het was niet de gemakkelijkste rol. (Journalisten zijn ook niet de gemakkelijkste mensen!) Het lukte hem niet helemaal te midden van de algemene consternatie, die volgde op de ontknoping van het verhaal, zijn gemoedsgesteltenis op overtuigende wijze te luchten. Maar dit kan ook wel min of meer aan de tekst van zijn rol gelegen hebben. Overigens was hij het geknipte type voor de journalist, vlot, origineel en vrijpostig.

Lilo Renardel de Lavalette beeldde de verloofde uit, om wie de hele rompslomp ontstaan was. Speels, ondeugend en met een misschien wat al te grote onverschilligheid wierp zij zich in het avontuur, dat de arme wiskundeleraar tot een radeloos mens maakte.

Het was de taak van Aad Leeuwenburg, als vader, dit nuffig en wat onevenwichtig meisje bij die journalist weg te halen en haar de omgang met hem te beletten. Daarbij wierp hij de volle kracht van zijn toorn op het edele gilde der krantenschrijvers, hen allen verwensend als leugenaars en vergiftigers der openbare opinie. Wij vonden het persoonlijk jammer, dat de verzoening met zijn toekomstige schoonzoon uitbleef. Want het zou ons versterkt hebben in onze mening, dat zelfs journalisten gerekend kunnen worden tot het soort mensen, dat op een eerlijke manier zijn kost verdient!!

De werkster en de concierge, respectievelijk van Jo Gerding en Arie de Jager, pasten precies in het geheel en vormden gelukkig geen „noodzakelijk kwaad" aan het slot van de spelerslijst.

Regisseur Joop van Laere maakte er, zoals gezegd, een genietbaar geheel van en wist de komische noot volledig uit te buiten. Wij willen hem nog een bezig zien met een wat zwaarder stuk

Chiel Hagedoorn maakte een prettig en bruikbaar décor. Het zijn vaak de onopvallendste décors, die het het beste doen.

Wim van Muyden, Jeanne Hulsebosch en Geur Zoeteman zorgden voor de grime en niet zonder resultaat Fons Oosthout souffleerde. Wij hebben het hele spel door niets van hem gemerkt. Dus deed hij het prima. Frans Keulemans was de inspeciënt en Martijn Gautier zorgde voor de verlichting.

De prachtige bloemen na afloop en het langdurig applaus waren meer dan een gewoontegebaar. Zij vertolkten de dank van een zaal vol mensen voor hetgeen de Toneelvereniging „Emmastad" voor de ontspanning van allen die tot de grote CPIM-gemeenschap behoren, doet.

A G.J.

Linkse foto:
Scene uit het koddig blijspel: „Blijf zitten waar je zit", dat de Toneelvereniging Emmastad Zaterdagavond in Sociëteit Asiento opvoerde. V.l.n.r. de journalist (Harry Engelsman), de verloofde (Lilo Renardel de Lavalette), en de wiskundeleraar (Jo Lange).

Rechtse foto:
Tableau de la Troupe van het toneelstuk „Blijf zitten waar je zit", dat Zaterdagavond door de Toneelvereniging Emmastad in Sociëteit Asiento werd opgevoerd. V.l.n.r. staande: de wiskundeleraar (Jo Lange), de werkster (Jo Gerding), de concierge (Arie de Jager) de journalist (Harry Engelsman).

Zittend: Yvonne de verloofde (Lilo Renardel de Lavalette, tante Christine (Tineke Herweyer) de vader van Yvonne (Aad Leeuwenburg), tante Mathilde (Willy van Elten).

Indrukken van de Vermeire's:

Bevolking van de Antillen zeer gevoelig voor poppenspel

Zuid-Amerikaanse show voor Antilliaanse studenten

Willemstad. — In de Wetenschappelijke Bibliotheek zijn Zaterdagmorgen de leden van de plaatselijke pers in de gelegenheid gesteld om aan het artisten-echtpaar Vermeire vragen te stellen. De heer R.C. Quast, hoofd van de Hendrikschool en oud-voorzitter van de Stichting Cultureel Centrum Curaçao was namens de heer Bennebroek van Gravenhorst aanwezig, die wegens drukke werkzaamheden verhinderd was. Henk Dennert, administrateur van de Bibliotheek vertelde dat het echtpaar onlangs de laatste voorstelling heeft gegeven op Curaçao, althans voor enkele weken. De voorstellingen zijn wat vermoeid gebleken, reden waarom Do en Ly Vermeire nu eerst vijf dagen rust gaan nemen op Bonaire. Daarna geven zij, op speciaal verzoek van de Arubaanse bevolking op Aruba nog enige voorstellingen. Van Aruba komt het Marionettentheater terug naar Curaçao met de bedoeling de mensen van Boca San Michiel, Barber en Montagne ook van Nansi te laten genieten. Speciale voorstellingen worden in de koenoekoe gegeven.

Reeds eerder zouden deze voorstellingen hebben plaats gehad, ware het niet, dat bijzondere omstandigheden het noodzakelijk maakten deze uit te stellen. Er blijkt wel belangstelling voor te bestaan. Waarschijnlijk treden de marionetten van de Vermeire's, die velen de laatste weken hebben verstomd doen staan, op in de week van 21 tot 27 Augustus. Op laatstgenoemde datum namelijk vertrekken zij naar Suriname. Een hele toer, met de 60 tot 80 kilogram bagage. De Vermeire's zijn de plaatselijke pers en radio zeer dankbaar voor de verleende medewerking, welke bijzonder op prijs is gesteld.

Gevraagd naar de resultaten van de gehouden cursus verklaarde Don Vermeire, dat deze bevredigend zijn. De eerste avond kwam reeds een dertigtal mensen, op de practijkavond iets minder. Er is veel animo voor en een persoon heeft een marionet gemaakt, die zeer goed was. Her is anders wel wat moeilijk gebleken om in zulk een korte tijd een cursus te houden, daarom heeft Don zich uitsluitend tot de handpop beperkt. Het maken van marionetten eist nu eenmaal ervarenheid en handigheid en het is dus zaak, dat er veel geoefend wordt. Het plan bestaat om vanuit Nederland enkele boeken over marionetten naar Curaçao te zenden. De Wetenschappelijke Bibliotheek zal hiervoor zorg dragen.

In navolging van Engeland is men ook in Nederland doende om het poppenspel bij het onderwijs te betrekken. Samenwerking met de Stichting Cultureel Centrum Curaçao is zeker toe te juichen.

De heer Do Vermeire verklaarde desgevraagd, dat de bevolking van de Nederlandse Antillen zeer gevoelig is voor het poppenspel.

In Nederland is het poppenspel momenteel zeer in zwang. 90% Van de toeschouwers bestaat uit volwassenen. Wel een bewijs, dat poppenspel geen kinderwerk is.

De reactie van de bevolking op het marionettentheater van de Vermeire's is zeer bevredigend. In het begin was deze minder gunstig, maar de beste reclame is nog steeds de „mond-reclame". Vooral het applaus van de toeschouwers viel tegen, totdat de Vermeire's ontdekten, dat dit helemaal niet bewees, dat zij niet enthousiast waren. Hier klapt men namelijk niet zoveel in de handen voor een goede opvoering, maar de gesprekken en uitlatingen over het programma zeggen des te meer. In Frankrijk bijvoorbeeld applaudiseert men steeds en langdurig tijdens een voorstelling. De teksten, die in Nederland gemaakt zijn door studenten van de Nederlandse Antillen, zijn goed ingeslagen.

Do Vermeire is een gezellig causeur, wanneer hij eenmaal op zijn stokpaardje zit, dan praat hij op zijn sympathieke manier maar door over zijn poppen. Do vertelde ons, dat hij naar de Antillen is gekomen om contacten te leggen met Curaçaose schrijvers en om opnamen te maken van de typische Curaçaose muziek.

Van beide plannen is niets gekomen, de tijd bleek hiervoor te kort. Het feit, dat Do en Ly hier eigenlijk maar voor een maand gekomen zijn, maar dat het nu 62 dagen worden, zegt trouwens al genoeg.

Gevraagd naar zijn plannen en wanneer het echtpaar weer in Nederland terugkeert, deelde Do mede, dat hij bezig is aan een Zuidamerikaanse show, waarin bijpassende muziek en dansen verwerkt worden. Deze show wordt waarschijnlijk dan gegeven voor de Antilliaanse studenten in Leiden. (Het wordt na de show dan een gezellig feestje, waarbij gedanst wordt op Curaçaose muziek.) Do is er in geslaagd om een wiri-wiri op de kop te tikken. Volgens hem leert hij het al aardig. Curaçao is hem zeer goed bevallen. Zijn vrouw heeft het minder prettig gehad, zij heeft namelijk nogal last van de warmte. Wanneer de mogelijkheid zou bestaan, bleef het Marionettentheater Vermeire hier nog wat langer. Maar dat zal in verband met het reisschema wel niet gaan.

Do verbaasde zich over de ontwikkeling van de cultuur op Curaçao, er wordt hier veel werk van gemaakt. Vooral de foto-cursussen vond hij geslaagd. Men heeft het in Nederland willen proberen, maar daar lukte het niet geheel.

Het echtpaar is Zaterdagmiddag naar Bonaire vertrokken. Wij wensen het een prettige vacantie toe en...... Te Aworó!

Piet Rietkerk †

Willemstad. — Uit Nederland ontvingen wij hedenochtend bericht, dat de heer Rietkerk, die op Vrijdag 4 Juni met ziekteverlof naar Nederland vertrok, aldaar is overleden.

Dit bericht zal niet nalaten een diepe indruk te maken op de vele vrienden en kennissen van de heer Piet Rietkerk. Vooral in politiekringen is men diep geschokt door dit nogal onverwachte gebeuren.

Immers, iedereen kent Piet Rietkerk als een plichtsgetrouw en nauwgezet politieman, die altijd klaar stond om zijn medemens te helpen en voor hem op de bres te springen. Niet alleen voor het Politiecorps heeft hij zich verdienstelijk gemaakt, maar ook voor Vaersenbaai, de vereniging P.S.V. en dan niet te vergeten de „Colonne Rode Kruis Corps", afdeling Curaçao, waarvan hij officier was. Ook deze verenigingen zijn getroffen door de droeve tijding. Wij bieden de familie onze welgemeende condoléance aan.

Wijziging mailsluiting

Willemstad. — In verband met de wijziging van de K.L.M vliegdienst op de Bovenwinden, welke zoals wij reeds enige tijd geleden meldden in het vervolg op Donderdag zal plaatsvinden in plaats van op Zondag, is er ook een wijziging gekomen in de Luchtpost mailsluitingen voor deze eilanden.

De luchtpost voor de eilanden St. Maarten, Saba, St. Eustatius, Guadeloupe, St. Kitts, Nevis en de omliggende Britse eilanden sluit nu elke Woensdagmiddag om 16.30 uur.

Nederlands bondselftal op Curaçao

Willemstad. — Uit Suriname en op weg naar Nederland arriveerden gisteravond op Curaçao de spelers van het Nederlands Bondselftal. Op het vliegveld heerste een gezellige drukte en de diverse vrienden, die de Nederlandse voetballers hier hebben gemaakt tijdens de hier doorgebrachte dagen, kwamen even naar het vliegveld om de voetballers te verwelkomen.

Pedro Vargas heeft zich in de korte tijd, dat hij op Curaçao vertoefde, vele vrienden gemaakt. De „Amigoe" noemde hij de „Amigo de Pedro Vargas también", van de manager van Park Hotel getuigde hij, dat Rino Macheng een voortreffelijk hotelier is, die het zijn gasten aan niets laat ontbreken. Pedro heeft een voortreffelijke tijd gehad in het „Park Hotel", zoals trouwens geheel Curaçao hem bevallen is. Het publiek, de ontvangst op Hato, waar KLM's „big man", Kanmeyer namens de KLM Pedro Vargas van harte welkom heette.

Licht storing op Suffisant

Amerikanenkamp hele avond in duisternis gehuld

Suffisant. — Zaterdagavond 19.30 uur heerste er in de wijken Weis Afó en het voormalige Amerikanenkamp op Suffisant een „blackout". Het betrof hier geen militaire- of andere oorlogsoefeningen, maar een storing in het lichtnet van de O.G.E.M.. Binnen enkele minuten waren enige technici van de Gasmaatschappij bij het transformatorhuisje naast de autowerkplaats van Boetchi Daal aangekomen en veertig minuten later was het euvel althans voor de huizen langs de Gosieweg, verholpen.

Vele bewoners in het Amerikanenkamp bleven evenwel practisch de gehele avond van licht verstoken.

Zusters van Roosendaal nemen afscheid van Santa Maria

Sta Maria. — Gisteren werd met een plechtige H. Mis afscheid genomen van de Eerw. Zusters van Roosendaal in de parochie van Sta Maria.

De H. Mis werd opgedragen door de Eerw. Pater D. Dijkman, geassisteerd door de Eerw. Paters Leeuwenberg en J. Henriquez. Terwijl de gezangen keurig verzorgd uitgevoerd werden door een pas gevormd koortje o.l.v. Mej. Sixta de Windt.

Na het evangelie nam de Pastoor, de Eerw. Heer J. Henriquez, het woord om namens zijn parochianen de Congregatie en de twee vertrekkende zusters in het bijzonder dank te zeggen.

De Congregatie voor de steun ondervonden in 122 jaren gedurende welke zij in de Parochie werkzaam was en de twee zusters Monique en Lorenza voor de tientallen jaren vol zorgen gewijd aan de kinderen, die haar toevertrouwd werden. Ten slotte dankte de pastoor de parochianen namens de Soeurs voor het medeleven en sympathie, vooral voor de mooie intenties van de laatste weken, wanneer zoveel HH. Missen zijn opgedragen. Met een „gaat in vrede, de Heer zij met U" besloot de pastoor zijn rede.

Onder de aanwezigen merkten wij op de Zeer Eerw. Soeur Superieur Luciana en een twintigtal zusters uit de verschillende huizen.

Ook de Zeer Eerw. Pater v. Moorsel, van het R.K. Schoolbestuur, alsook de Eerw. Broeders van Dongen, die in September de afdeling jongens voor hun rekening zullen nemen, gaven door hun aanwezigheid van belangstelling blijk.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de notulen van de Openbare Staten vergadering van Donderdag 8 Juli 1954, alsmede de wijzigingen in de Statuten van de vereniging „Aruba Chamber Annex".

De Robben nu niet eens in het natte element, maar aan het touw. Touwtrekken beheert weliswaar niet tot hun alledaagse bezigheden, maar gisteren in de plantage van Sta Cruz bleven de Robben toch ook in deze bij uitstek landrottensport toch hun mannetje meestal de baas.

Lustrum „de Robben"

Geslaagd festijn zonder zorgen

Sta. Cruz. — Gisteren stond Sta. Cruz in het teken van de eerste lustrum viering van de zwemvereniging „de Robben". De baai was het vertrouwde strijdtoneel waar de Robben zich in hun element voelden, men heeft er naar hartelust de zorgen van elke dag kunnen afschudden in het onschuldig zwemmen van baantjes zonder de spanning om de „eerste" te zijn, want de laatst aankomenden voelen zich even prettig als de eerst aankomenden.

In-spin-de-bocht gaat in

Maar het wedstrijd element kwam toch in het spel, toen in luchtbanden baantjes werden gepeddeld met een yell voor de best geplaatsten. Het ging er vinnig aan toe, ook al bezondigde men zich aan de meest vreemde interpretaties van het geïmproviseerde wedstrijdreglement.

Het balspel leverde ook allerlei vreemde manoeuvres boven en onder het water oppervlakte op, terwijl de wedstrijden voor de jongeren, de ouderen en de nóg iets ouderen veel animo trok.

Na de zwempartij werd de inwendige mens versterkt in de mooie lommerrijke plantage van Sta. Cruz, waar het de deelnemers aan deze zeer geslaagde Robben-lustrum-viering, ruim 125 in getal, aan goede zorgen in de vorm van brood, drank, chocolade melk en sinaasappelen en een wel zeer voortreffelijke specialité van de fa Blok & Diaz, aan niets te kort kwam.

De tijd werd in de plantage goed doorgebracht, want ook in sport mat men elkaars krachten. Het touwtrekken was troef ,evenals het touwtje springen, waar de springers en springsters onder een luid „in-spin-de-bocht-gaat-in" hun benen in de spring-cadans trachten te zetten en waarbij de dames (uiteraard) de beste resultaten boekten.

Veel te vroeg naar de zin van de gasten was de tijd van vertrek aangebroken. Maar het lustrum van de Robben zal velen nog bij blijven.

De Robben vierden gisteren feest op Sta Cruz. Een der belangrijkste onderdelen van het programma was wel de proviandering, want de inwendige mens kan veel eisen. Een overvloed van belegde broodjes, sinaasappels en dranken was aanwezig, een ieder kon zich wanen in het land van de gezegende overvloed.

Bijt op zijn lip

Willemstad. — Een man die onder de invloed van de bekende drank verkeerde, beet per ongeluk op zijn lip. De melding kwam binnen bij de politie, dat hij een stukje van zijn tong had afgebeten. Gelukkig voor hem was dit niet het geval.

V.G.K.S. verkiezingen

Emmastad. — Naar wij vernemen heeft het Bestuur van de Vereniging van Geëmployeerden der Koninklijke Shell te Emmastad besloten de jaarlijkse algemene ledenvergadering te houden, op Woensdag, 15 September 1954 in de grote zaal van de Sociëteit Asiënto.

Tevens vernemen wij, dat de verkiezingen voor nieuwe Bestuursleden worden gehouden op 7, 8 en 9 September a.s.. Er dienen een penningmeester, 5 bestuursleden en 5 plaatsvervangende bestuursleden gekozen te worden. De heren J.W. Bennebroek Gravenhorst, J.G. Hiddink, J.B. Lange, H.G. Muider, L. van Norde en J.J. Wassenburg treden af. Van de Kascommissie treden ook af de heren M.M. Boonstra en J. Robles.

Binnenkort wordt van Bestuurszijde een candidatenlijst ingediend, waarna de leden van de V.G.K.S. in de gelegenheid worden gesteld conform de statuten eventueel zelf candidaten in te dienen.

Afscheid Cepim's Driesbergen

Emmastad. — Donderdag, 12 Augustus a.s. zullen de employé's van de C.P.I.M. in de club Asiento in de gelegenheid worden gesteld om afscheid te nemen van een bekende collega die binnenkort de maatschappij zal verlaten om van een welverdiende pensioen te genieten.

De heer C. Diesbergen bekleedt reeds geruime tijd de functie van Chef van CPIMs woonwijkendienst, d.i. de dienst belast met technisch onderhoud, van de huizen gelegen op Emmastad, Rio Canario, Julianadorp en Groot Kwartier en Suffisantdorp. In de Curaçaose bouwwereld waar vele plaatselijke aannemers prettige herinneringen hebben aan het contact met hem, is de heer Diesbergen ook geen onbekende.

Auto afsluiten, als 't U blieft

Willemstad. — Een man had een aantal pakjes in zijn auto geladen maar het vervoermiddel niet afgesloten. Toen hij later weer terugkeerde bij zijn wagen, waren de pakjes verdwenen.

Het stoffelijk overschot van

Mejuffrouw Judith Delvalle

overleden te New York op 1 Augustus 1954 wordt alhier verwacht met het ss. SANTA PAULA aanstaande Dinsdag 10 Augustus 1954.

De teraardebestelling zal plaats vinden om 4.30 uur 's namiddags vanuit de Consistorie Kamer van de Sinagoge Mikvé Israël.

A. C. Henriquez
Oswin B. Brandao
R. A. C. Henriquez
Cecil L. Delvalle
S. A. L. Maduro
Dick Capriles
Alfred H. Brandao
George Brandao

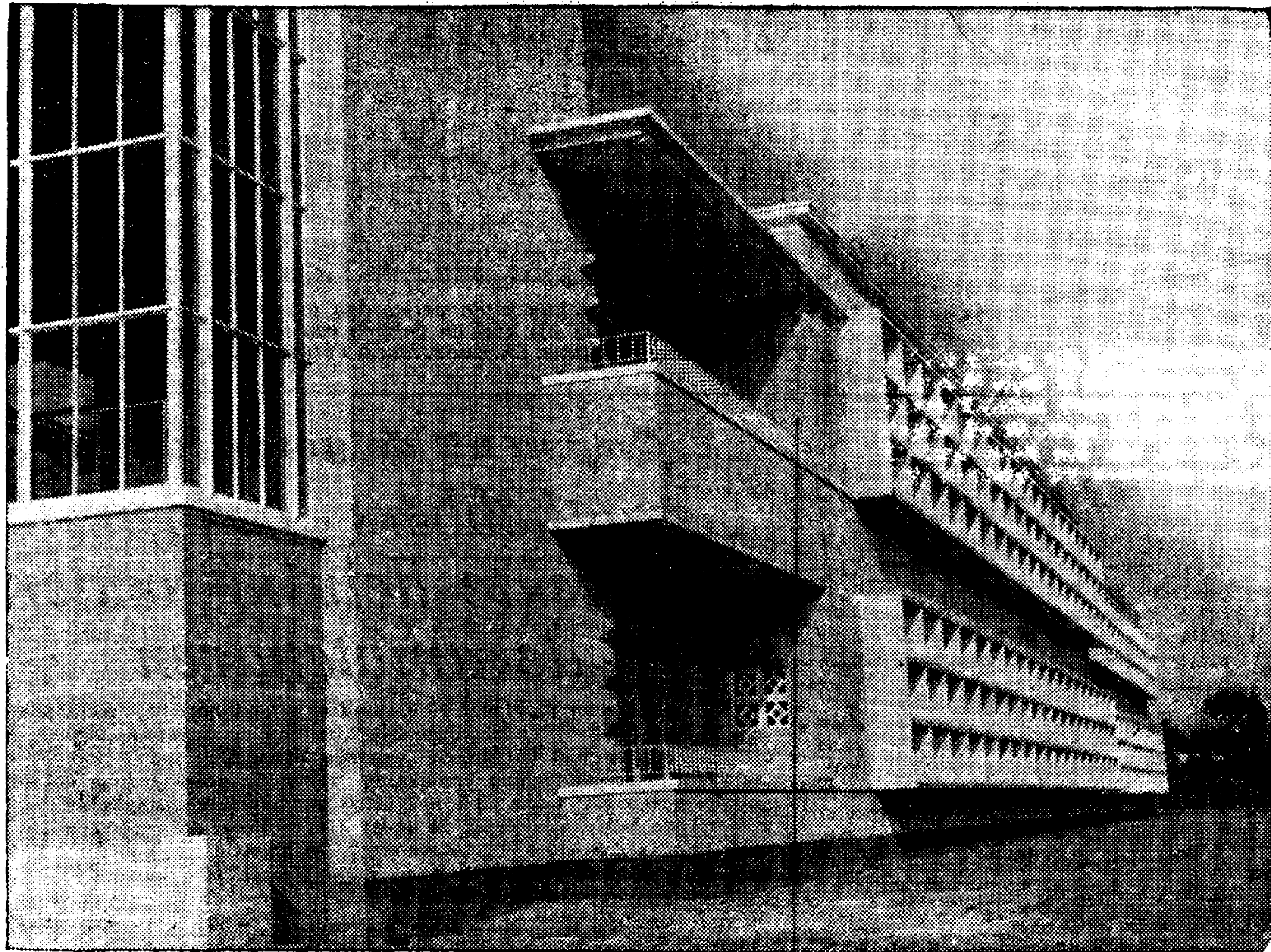
Verrijking van Curacao's architecturaal bezit

Speelsheid en zakelijkheid tesamen in trotse Peter Stuyvesant college

Architect de Vries: Radulphus College en Openbare H.B.S., twee van mij!

(Van onze reportage-redacteur)

Willemstad. — Wij stonden op het voorplein van het Radulphus College de dag nadat dit schoolgebouw plechtig in gebruik was genomen. En wij dachten: wat is nu eigenlijk het verschil in bouwtrant tussen dit „Soestdijk" van de Cas Cora-weg en dat andere majestueuze maaksel van de hand van architect de Vries, de Openbare H.B.S. aan de Schottegatweg! Twee scheppingen van één meester. Doch hoe verschillend en uiteenlopend van stijl en lijn ondanks de overeenkomsten ook. En wij togen op een middag naar de Boy Ecuryweg, waar architect de Vries woont. Want wij wilden toch wel eens weten hoe dat eigenlijk zat!

Het hoofdgebouw van het nieuwe Peter Stuyvesant College, met daarachter het theorie-gedeelte. Fraaie lijnen, stoere bouw en een goed geoutilleerd interieur.

Schoonheid niet opgeofferd aan zuivere doelmatigheid

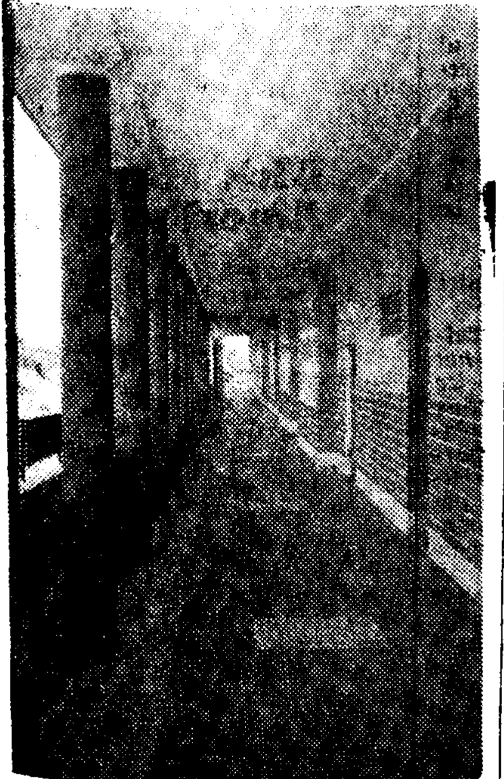
Laat ons voorop zeggen, dat men werkelijk niet veel architectonische kennis behoeft te bezitten om op het eerste gezicht door een wezenlijk verschil in bouwtrant tussen de beide scholen te worden getroffen. Wij probeerden bij de heer de Vries dus in het geheel niet een "tien" te halen voor onze deskundige opmerkingsgave, maar wij wilden hem alleen uit zijn tent lokken. Daar was overigens niet veel voor nodig. Want de heer de Vries is een aangenaam causeur, die gaarne over zijn werk praat.

„Er is wel degelijk een wezenlijk verschil in conceptie," zei hij. „Voor het Radulphus College ben ik van andere grondideeën uitgegaan dan voor de Openbare H.B.S. Uw opmerking is juist. De eenheid van conceptie, waardoor het Radulphus College tot zulk een rustig, ik zou haast zeggen landelijk bouwwerk is uitgegroeid, ontbreekt bij de Openbare H.B.S. Toen ik dit laatste bouwwerk concipieerde, heb ik de eenheid waardoor het Radulphus College zo boeit, opzettelijk verstoord omdat mijn opdracht mij dit m.i. gebood."

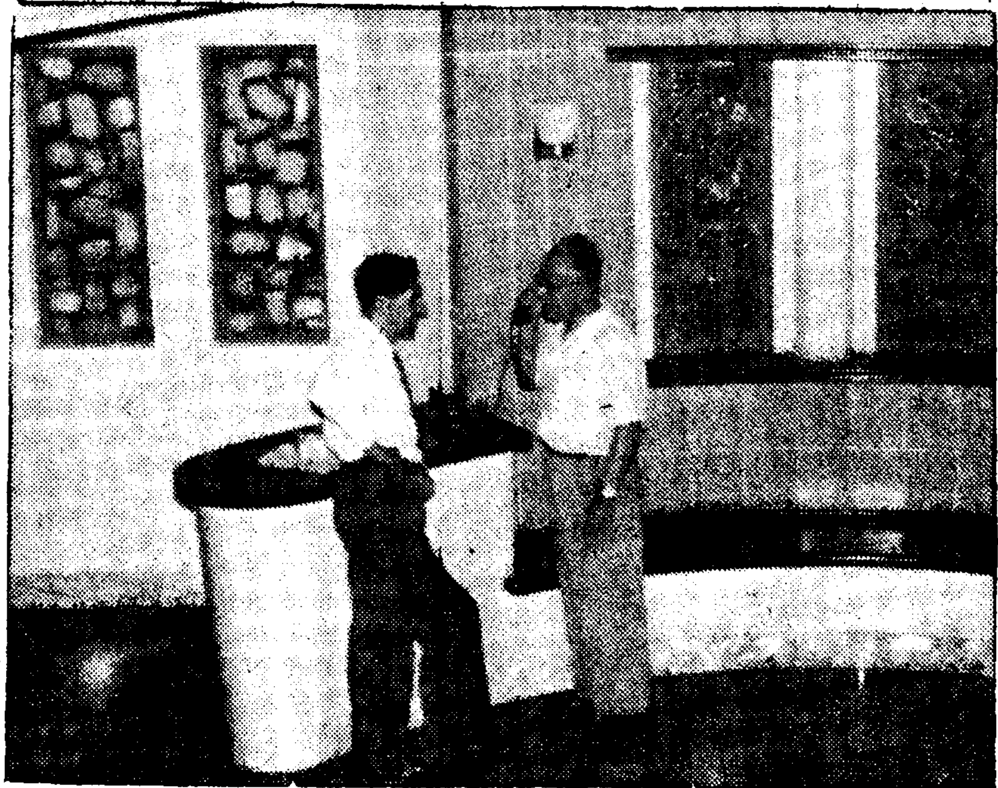
Iets schoons

Dat deze opdracht weinig of niets te maken had met die welke hij van zijn superieuren ontvangen had, doch dat deze eerder verstaan moest worden als zijn innerlijke overtuiging, bleek uit het vervolg van zijn explicatie.

„Toen ik aan de tekeningen voor beide scholen begon, realiseerde ik mij ter dege, dat het niet alleen mijn taak was zuiver technische plannen te maken voor een doelmatig en goed geoutilleerd schoolgebouw, maar dat het geheel ook iets moest uitdrukken, hoe dan ook. Iets sentimenteels, iets beredeneerds, iets schoons dat in staat was ontroering te wekken.

Gang op de eerste verdieping van de theorie-afdeling.

Hoekje in de hal van de nieuwe school. Gebrandschilderde ramen van de Tilburgse kunstenaar Kleyssens beelden de „doe"-vakken uit. Voor de balie: architect A. de Vries (rechts) en onze hoofdredacteur, de heer Ad. Jansen.

Twee-eenheid

Het is moeilijk over deze dingen te praten. Men gebruikt gauw begrippen, die niet datgene uitdrukken wat men precies bedoelt. En dan wordt men misverstaan. Zo ook hier. Ik kan trachten ten naaste bij in woorden uit te drukken, wat ik bedoel, maar misschien begrijpt u slechts ten dele wat bij mij heeft voorgezeten. De twee-eenheid van de Openbare H.B.S. is een opzettelijke combinatie van zakelijkheid en op de volksaard ingestelde gevoeligheid en artistieke speelsheid. Het gebouw is ten dele hollands en ten dele antilliaans. De zakelijke hardheid van de Europeaan is er verenigd met de romantische en gevoelige inslag van de Antilliaan.

Statigheid

Men kan het karakter van het Radulphus College bepalen met de termen artistieke uitbeelding, stilte, sierlijkheid, speelsheid, gevoeligheid, mystiek, voorname eenvoud. De verticale lijnen van het middengebouw verbeelden de gerichtheid ten hemel.

De twee-eenheid der Openbare H.B.S. verbeeldt trots, onaandoenlijkheid, aardsgerichtheid, onverzettelijkheid, statigheid en persoonlijkheid. Door de speelse zuilengalerij van de gebogen ommegang worden de theorie-lokalen via het hoofdgebouw (waarin de hal, de directeurskamer, het docenten-verblijf, het trappenhuis en de „overblijf"-lokaal der leerlingen is ondergebracht) met de „doe"-school verbonden. Via het denken en de kunst naar het doen: de biologie, de geografie, de physiologie, de chemie en de sterrenkunde.

Verstand en gevoel

Een „gespletenheid" dus, om het zo eens te noemen, doch geen onnatuurlijkheid. Verre van daar. Bij het concipiëren van de Openbare H.B.S. heeft de architect zich het meest door het verstand laten leiden. Terwijl de schepping van het Radulphus College meer uit zijn gevoel is voortgekomen. Hoeveel arbeid, hoeveel studie en doordenken dit gekost heeft, bewijst het feit, dat de heer de Vries, na reeds gedurende acht jaren ettelijke scholen ontworpen te hebben, op zijn verzoek eerst op studiereis naar Nederland is gegaan alvorens zich aan zijn opdracht te wagen. In Augustus 1951 gaf de toenmalige landsminister van Onderwijs, de heer J.H. Sprockel hem de opdracht in Nederland verschillende inrichtingen van middelbaar onderwijs te gaan bezichtigen ten einde zich op de hoogte te stellen van wat er in het na-oorlogse Nederland op het gebied van school-architecteuur zo al opgeld deed. De heer de Vries voerde zijn opdracht in twee maanden uit. Hij bezocht de Gem. H.B.S. en het Gem. Gymnasium van Zutphen, het Gymnasium en de Middelbare Meisjesschool te Venray, de R.K. H.B.S. St. Thomascollege te Venlo, het R.K. Lyceum te Hulst en het Gem. Lyceum te Emmen. Vooral het „doe"-gedeelte dezer scholen vormde een speciaal punt van studie.

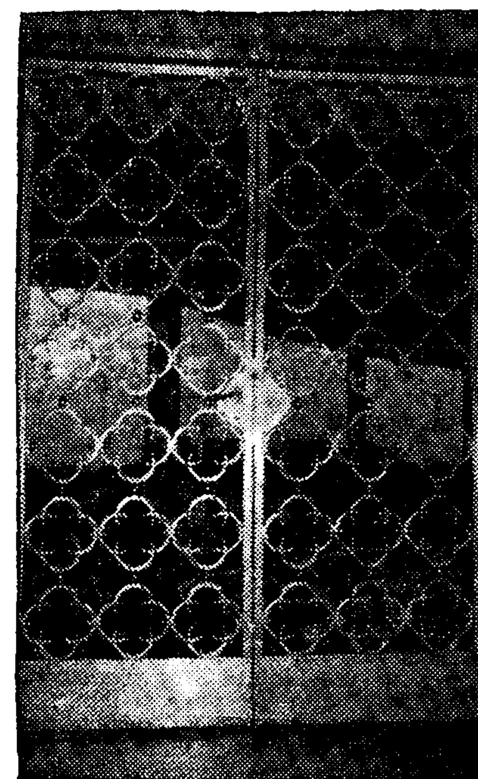
Architect de Vries, gefotografeerd tesamen met zijn schepping: het nieuwe Peter Stuyvesant College.

Snelheid en verantwoordelijkheid

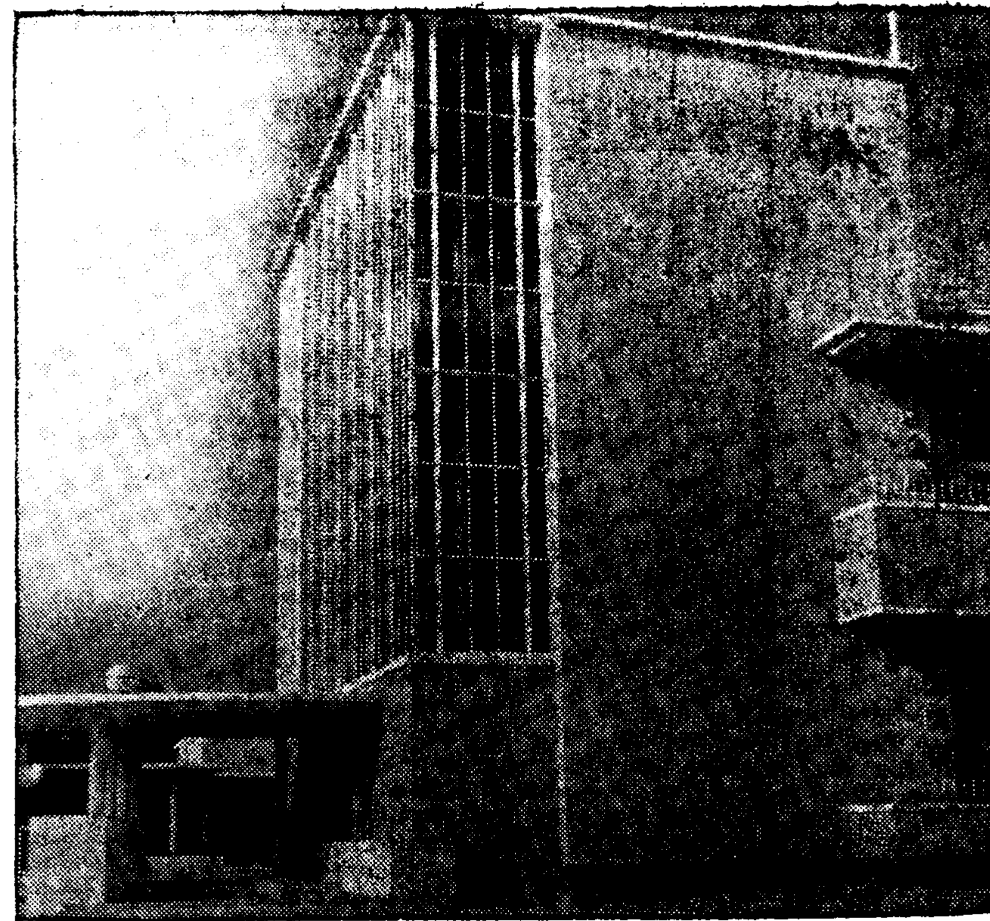
Na zijn terugkeer op Curaçao stelde hij een rapport samen en zette zich daarna aan het tekenen. In vier maanden tijds waren de tekeningen en bestekken voor beide scholen voor aanbesteding gereed. Snelheid werd gepaard aan verantwoordelijkheid. Beiden waren noodzakelijk. De eerste omdat Curaçao schreeuwde om scholen voor middelbaar onderwijs en ieder nodeloos uitstel funest was voor de vorming der jeugd. De tweede omdat iedere fout, thans door te grote haast en daarmede gepaard gaande incorrectheid begaan, zich duizendfout in de toekomst zou wreken ten nadele van de Curaçaose jeugd.

Wanneer wij het werk van architect de Vries (met ons lekenoog) bezien, geloven wij, dat de maker zich met opgeheven hoofde voor de Curaçaose jeugd kan vertonen. Wat hij gedaan heeft, is welgedaan. En wanneer straks de poorten van het blanke gebouw aan de Schottegatweg zullen geopend worden, zal Curaçao zich opnieuw kunnen verheugen in de aanwinst van een gebouw, dat afgezien van zijn doelmatigheid voor het openbaar onderwijs, een sieraad is voor het eiland en een verrijking van zijn architecturaal bezit.

Curacao opnieuw een prachtig gebouw rijker: Peter Stuyvesant College, parel aan de Schottegatweg.

Fraai gestyleerd hek (handsiersneedwerk van Winkelman te Amsterdam) in de hal van de Openbare H.B.S. aan de Schottegatweg. Op de achtergrond een gedeelte van de sierlijke ommegang, die de verbinding vormt tussen het hoofdgebouw en de pratijk-afdeling.

Het hoofdgebouw van de nieuwe Openbare H.B.S., statigheid en trots. Een prachtige encadrering van het gedeelte Schottegatweg bij de verkeersrotonde.

Nog geen Helicopters voor de K.L.M.

„Het is voor de K.L.M. nog niet de tijd aan de helicopterdienst mee te doen". Dit zei de president-directeur van de K.L.M., de heer I. A. Aler, Dinsdag te Rotterdam in antwoord op een suggestie van de burgemeester van de Maasstad.

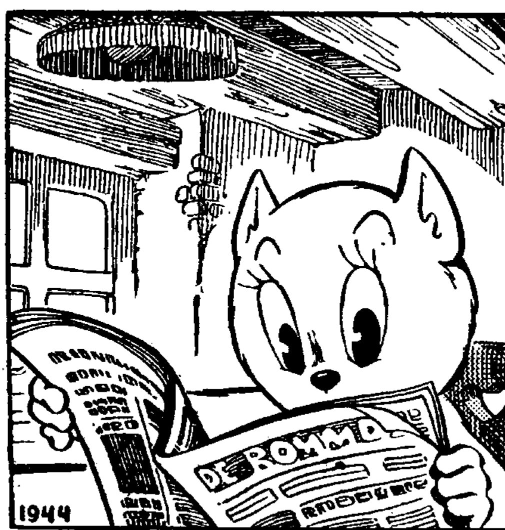
Het was één jaar geleden dat de dienst Rotterdam-Brussel per helicopter werd geopend en in verband daarmede was er een kleine feestelijke bijeenkomst belegd.

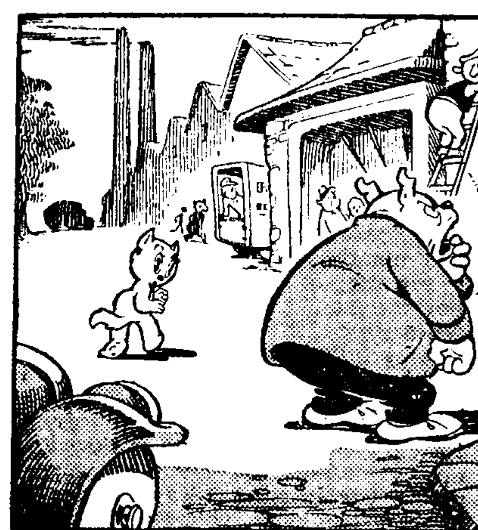
Burgemeester van Walsum had gezegd: „Ik hoop dat de K.L.M. nog eens zal aandurven wat de Sabena heeft gedaan en wel ten opzichte van andere verbindingen, die Rotterdam zozeer behoeft. Deze dag, aldus spr., draagt tweeërlei kenmerk: erkentelijkheid en dankbaarheid, maar anderzijds een levendig verlangen naar meer".

De directeur-generaal van de Sabena, de heer W. Deswarte, deelde mede, dat in 585 vluchten op Rotterdam ongeveer 4000 passagiers werden vervoerd. Van hen waren 40 pct Nederlanders. Wij zijn zo vervolgde hij de mening toegedaan dat wij binnen vier of vijf jaar zullen beschikken over helicopters van een verbeterd type, waarmee van Brussel uit diensten op Parijs, Londen en Amsterdam kunnen worden onderhouden. Spr. verwacht dat er tussen 1960 en 1965 helicopters met een groot laadvermogen zullen zijn, waarmee op economische wijze trajecten van 400 tot 500 km kunnen worden afgelegd tegen een kruissnelheid van 350 km. per uur.

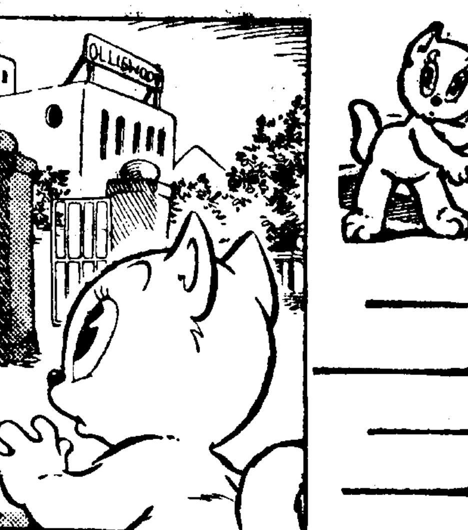
Tom Poes en het kunsthars-hart

1844

1944 — Sinds Heer Bommel een kunsthartshart bezat, legde hij een grote ijver aan de dag, Wanneer Tom Poes zijn krant opsloeg, las hij over grote ondernemingen, en fabrieken, die door zijn vriend waren opgekocht of over industrieën, die door hem waren opgericht. Zo luidde een bericht in de Rommeldamse Courant: „De Heer Bommel, die tot nu toe een teruggetrokken leven leidde, begint zich te ontpoppen tot een grote figuur op de wereldmarkt.

Er wordt gefluisterd, dat hij het gehele bedrijfsleren van Rommeldam reeds in handen heeft en dat het overweegt, ook de rest op te kopen".

„Tjonge!" mompelde Tom Poes, „als heer Ollie zich zo gaat ontpoppen, wordt het tijd, dat ik ook iets ga doen. Want al is hij nu ook erg onaardig tegen me geweest, ik kan hem toch niet helemaal in de steek laten. Dit wordt alleen maar narigheid, dat is duidelijk! Voor hemzelf en voor anderen Ik ga hem opzoeken!"

Zo gezegd, zo gedaan. En toen Tom Poes over de weg de goede stad Rommeldam liep, bleek hem, dat de toestand ernstig was. De bedrijven en fabrieken, die hij passeerden, droegen grote, nieuwe borden waarop met opvallende letters geschilderd was: „Bommelsfabrieken" of „Bommel-Trapnaaimachienes of „Bommel-bromfieter handenwringend en tandenknarsend voor, onder het uiten van sensen" en meer van die dingen. Meestal stonden de oude eigenaars gesmoorde verwensingen en dreigende taal. Tom Poes versnelde meente. Daar bevonden zich de Rommeldamse filmstudio's, die om dan ook zijn pas en bereikte al gauw de buitenwijken van de gegedoopt bleken te zijn tot „Olliewood".

„Drommels" zei Tom Poes, „het is nog erger dan ik dacht!"

De misdaad tiert welig

Amerikaanse jeugd bevindt zich op een hellend vlak

Absolute en relatieve toeneming van criminaliteit onder minderjarigen

(Van onze New Yorkse correspondente)

New York. — Een Amerikaans diplomaat zei onlangs tijdens een gesprek dat ik met hem over het karakter van de Amerikaan voerde: „U moet altijd maar denken aan de verschrikkelijke tegenstellingen in ons klimaat en de hevigheid ervan; het ene jaar zijn ergens wilde overstromingen, het andere jaar wordt dezelfde streek door zandstormen verdord. Of het is mogelijk, dat je in Mei in een hitte van 100 graden door Chicago waadt, maar ook dat je je auto uit de sneeuw moet graven. En in het begrip van die tegenstellingen ligt de sleutel tot het Amerikaans karakter. De Amerikaan rent of staat stil. U hoeft maar eens naar onze fanatiek gevoerde politieke campagnes te kijken, waarin de bitterste woorden vallen; als ze voorbij zijn, hoort men er nooit meer iets over. Of denk eens aan de triomftocht van Generaal MacArthur door Amerika, nadat President Truman hem had teruggeroepen; twee maanden later was ieder hem vergeten. Of zie de grootscheepse edelmoedigheid van de Amerikaan aan de ene kant, zodra hij de nood van iets of iemand begrijpt, en aan de andere kant de angstwekkende tekortkomingen wanneer het soms om nationaal belang of belfs meer gaat".

Onstellende onthullingen

Hoewel deze opmerkingen in een politiek verband waren gemaakt, gelden ze evenzeer wanneer men ze in een sociaal verband past. En wanneer men het hele beeld van de misdadigheid en de misdadige jeugd in Amerika beschouwt, ziet men de juistheid van de gemaakte waarneming. Enerzijds worden er handen met geld aan alle mogelijke opvoedingsexperimenten, psychiatrische hulp, verbeteringstehuizen, uitgezochte recreatie-inrichtingen e.d. besteed, anderzijds is en blijft in het hele land de betaling van onderwijzers en leraren zo laag, dat deze opvoeders in hun avonduren, of het weekeinde gedwongen zijn een tweede baan erbij te nemen, als zij willen bestaan, of anders hun beroep eenvoudig op te geven. Waarom er dan ook een verschrikkelijk tekort aan leerkrachten in de V.S. is: men van de fundamentele redenen voor het discipline-tekort van de Amerikaanse jeugd.

Criminaliteit

Het probleem van misdadige jeugd is elk volk bekend. Maar in Amerika begint het de vorm aan te nemen van een uitwas, die het nationale geweten langzamerhand begint te belasten. Er gaan ook meer en meer stemmen op in de regering om die toenemende misdadigheid op een of andere wijze te stuiten. De Amerikaanse minister van Gezondheid, Opvoeding en Welvaart, mevrouw Oveta Hobby noemde het twee weken geleden een „schokkend feit", dat de statistieken aantonen dat **de laatste vijf jaren** de misdadige jeugd ontzaglijk snel toeneemt. „Tevens", voegde zij daaraan toe, „schijnt de **gewelddadigheid** onder de misdaden erger te worden".

Het probleem, dat de minister hier aansneed, kan dagelijks in elke krant geobserveerd worden. De vorige week geschiedden b.v. twee moorden in New York, die in hun soort typisch zijn om de totale afwezigheid (bij een aanmerkelijk deel van de misdadige jeugd) van enig respect voor een mensenleven.

In het ene geval zat een stevige man vredig op een Zaterdagavond aan het einde van een pier te vissen. Een van twee jonge slungels — om en nabij de twintig — die hem opmerkte, zei tegen de ander: „Ik zal hem eens even te pakken nemen in Virginia-stijl". Waarop de man van achter om de keel werd gegrepen, beroofd van de ene dollar, die hij bij zich droeg, en daarna met zijn eigen vislijn gebonden en in het water gesmeten. In het andere geval liep 's nachts om één uur een man in een normaal drukke straat bij Broadway naar huis en floot en zong wat voor zich heen. Een van twee jongens die op een muurtje zich zaten te vervelen riep hem toe: „Houd je snuit, of ik zal 'm dichtrammen". De man antwoordde niet en liep door. Niettemin viel een van de jongens de man aan, die neerviel, daarop kwam de ander erbij, die op de man ging stampen en trappen. Het slachtoffer overleed op weg naar het hospitaal.

Geen remmen

Deze voorbeelden zijn hier genoemd om iets van die geest van gewelddadigheid te illustreren, waarover de minister sprak. Amerika moge altijd een misdadigheidsprobleem gekend hebben, dat gevaarlijker en complexer was dan in andere landen, maar het element van toenemende gewelddadigheid registreert getrouw een groeiende volmaakte onverschilligheid, cynisme en afwezigheid van welke remmen ook onder de opgroeiende jeugd hier, en tevens: overschatting door deze jeugd van physieke kracht.

Jaarlijks worden 1 millioen kinderen gearresteerd en 350.000 komen daarvan als jeugdige misdadigers voor het gerecht. Vandalisme is hun favoriete sport. Het bestuur van de openbare scholen in New York maakte dit jaar bekend, dat jaarlijks 265.000 ramen kapot worden gegooid in de scholen en dat de totale onkosten aan New Yorkse schoolgebouwen, vernietigd door de jeugd, 500.000 dollar belopen. In Chicago betalen de openbare scholen jaarlijks 1.000.000 dollar voor het plaatsen van nieuwe ramen om vernielde te vervangen.

Onstellende cijfers

In een rapport, uitgegeven door de Nationale Vereniging voor huizenbouwers, wordt een overzicht gegeven van de gemiddelde kosten voor vandalisme, welke varieren van 60 tot 300 dollar per huis. Niet ieder huis wordt beschadigd, maar men rekent een gemiddelde schadepost van 30.000 dollar op een bouw van 400 huizen. In Washington D.C., Amerika's luxueuze wijde hoofdstad, met ongeveer 820.000 inwoners, worden dagelijks gemiddeld 3 personen beroofd, wordt iedere 24 uur in 14 gebouwen ingebroken en worden 26 diefstallen gepleegd.

In Boston is de misdadigheid tussen 1948 en 1951 drie keer zo snel toegenomen als de bevolking in de leeftijdsgroepen van 10 tot 17 jaar. En mr. J. Edgar Hoover deelde onlangs een commissie in het Congres mee, dat misdadigheid iedere familie in de V.S. jaarlijks 495 dollar kost.

Voor iedere dollar die aan opvoeding gespendeerd wordt, wordt 1.82 dollar uitgegeven om de gevolgen te bestrijden van misdadige activiteiten; en voor iedere dollar die aan de kerken wordt geschonken, zijn dat 10 dollar. Mr. Hoover zei tevens, dat iedere 14.9 seconde een ernstig vergrijp in Amerika plaatsvindt, en dat iedere 4.3 minuut een moord, doodslag, verkrachting of aanranding met moord-intentie wordt gepleegd. Wat de misdadigheid onder de jeugd betreft, zo zei Mr. Hoover dat in 1952 7.8 percent der gearresteerden onder de achttien jaar waren, 13.3 percent onder de 21, en 23.1 percent onder de 25.

De groep beneden 18 jaar was alleen al verantwoordelijk voor 19.4 percent van alle berovingen met arrestaties, 36.9 percent van alle diefstallen, 47.8 percent van alle inbraken en 52.6 percent van alle autodiefstallen.

Polen eist Klimowicz op

Warschau. — Radio Warschau heeft medegedeeld, dat Polen bij Engeland geprotesteerd heeft tegen de aanhouding van het Poolse schip „Jaroslaw Dabrowski". Voorts wordt de uitlevering geëist van de Pool Antoni Klimowicz, die door de Britse politie aan land werd gebracht. In de desbetreffende nota, aldus de radio, wordt zijn uitlevering geëist, omdat hij wegens een aantal misdrijven gezocht wordt. Hij was bij de Poolse koopvaardij ontslagen wegens „misdadigheid".

De nota, die aan de Britse ambassadeur in Warschau was overhandigd, eist schadevergoeding voor de onkosten, die het aanhouden van het schip had veroorzaakt en bestraffing van hen, die schuldig waren aan „het slaan van Poolse zeelieden".

De Amerikaan Cort, die zich aan boord van het schip bevond op weg naar Tsjechoslowakije, waar hij politiek asyl had gevraagd, is inmiddels in Gdynia aangekomen, op weg naar het land van zijn bestemming.

Volgens de nota is Klimowicz reeds twee maal in Engeland bestraft wegens smokkel.

Het territorium naar boven

Innsbruck. — Het vijfde internationale congres over de ruimtevaart, hetwelk momenteel te Innsbruck gehouden wordt, houdt zich thans ernstig bezig met de interessante vraag: Hoe ver reiken de territoriale rechten van een land in de ruimte boven het gebied?

Dr Aldo Cocca van Argentinië betoogde, dat de huidige wetten slechts bepalen, dat het luchtruim, verticaal boven het territoir van een land, deszelfs bezit is. Het merendeel van de „ruimte-advocaten" is echter van mening, dat deze wetten slechts geldig moeten zijn tot de hoogte, waar de zwaartekracht van de aarde ophoudt. Enkele bepleiten, dat zij toegepast moeten worden tot de afstand, waar de voorgenomen kunstmatige satellieten of ruimtestations langs vastgestelde banen zullen kruisen. Anderen zijn weer van mening, dat de souvereiniteit in het luchtruim moet ophouden aan de uiterste grens van de atmosfeer.

Braziliaanse folklore voldeed niet aan verwachtingen

Minder gunstige omstandigheden

(Van onze medewerker in Nederland)

Aan het slot van de eerste voorstelling, die het „Teatro Folclorico Brasileiro" onlangs in het Amsterdamse Carré gaf stond de behoorlijke bezette zaal inderdaad, zoals dat blijkens recensies in Parijs en Londen ook het geval is geweest, op zijn kop. Helemaal spontaan gebeurde dit overigens niet, als U het ons vraagt. De danseressen en dansers waren er in de finale „Carnaval de Rio" kennelijk op uit een uitbundige stemming te kweken en door de nodige herhalingen gebeurde dat dan ook wel. Men kreeg toen in ieder geval het idee van een volksfeest waarbij uitvoerenden en toekijkenden elkaar beinvloeden en zo tot een gezamenlijk zingende en dansende menigte worden.

Voor het overige echter is het programma „Brasiliana" ons niet bepaald meegevallen. Wij hadden verwacht een vertoning mee te maken, die ons door zijn vaart, aanstekelijk plezier en verbluffende virtuositeit zou meeslepen en tot het enthousiasme zou brengen dat met name het optreden van sommige Spaanse dansgroepen hier teweeg heeft gebracht. Misschien waren deze verwachtingen te hoog gespannen, misschien ook hadden de Brazilianen bij deze première hun avond niet.

Voor dat laatste zouden verschillende redenen aan te voeren zijn. Zo was met name het orkest beslist nog niet helemaal berekend voor zijn taak. Er ging voor de executanten niet altijd een inspirerende invloed uit van hetgeen het ten gehore bracht. Ondanks de zichtbare en hoorbare inspanning van de dirigent werd lang niet altijd het klankenfeest gepresenteerd dat voor manifestaties als hier gebracht toch een ontbeerlijke basis moet vormen.

Het programma op de voet volgend zagen we voor de pauze enige nogal pretentieuze nummers, als bijvoorbeeld de „Maracatû", die beslist niet veel indruk konden maken. Zij waren daarvoor met name nogal rommelig. Het optreden van de bas Nelson Ferraz en de sopraan Alice Ribeiro, die een aantal Braziliaanse liederen zongen, maakten een al heel wat gunstiger indruk en een nummer als „Hoe de samba ontstond" zou onder andere omstandigheden beslist het publiek in vervoering hebben gebracht. Nu ontbrak er net dat accent aan dat een zaal op stelten kan zetten.

Rommelig en slecht afgewerkt was ook de door Olivia Marinho en Gilberto Brea gedanste „Lundu", die echter, alweer in gunstiger omstandigheden, beslist een aangenaam nummer gevormd zou hebben. Brea liet zich in ieder geval kennen als een goed danser. Zo kwam dan de pauze. Daarna ging het beter. „Xangó" maakte wel enige indruk hoewel bij deze eerste uitvoering van José Siquiera's compositie het in de bak weer allesbehalve klopte. Nelson Ferraz bracht de zaal tot meezingen van enige volksliedjes en in de „Begrafenis van de koning der Nago-stam" was het andermaal Gilberto Brea die een suggestieve dans weggaf. In het voorlaatste nummer „Brasiliana" kwamen we dan langzamerhand op temperatuur en aan het slot, slaagde men er zoals gezegd in de zaal in een carnavaleske stemming te brengen.

Het programma heeft aldus nogal gemengde indrukken bij ons achtergelaten, hoewel we meteen bereid zijn geweest aan te nemen dat het de komende avonden heel anders zal gaan. Nu viel door het ontbreken van een meeslepende dans- en musiceervreugde bij de uitvoerenden de nadruk te veel op de te pretentieuze nummers, terwijl van de uitingen van volkse vreugde net niet de vonk afsloeg die wij zo graag over het voetlicht hadden zien komen.

FR. BR.

Het „Teatro Folclorico Brasileiro" in één van zijn dansnummers.

Vijf maal elf in Zuid-Amerika

De Diligenti-vijflingen in Buenos-Aires hebben kort geleden hun elfde verjaardag gevierd in de best denkbare gezondheid. De drie meisjes en de twee jongens groeien nog steeds als kool en vormen een jolige groep als zij, zoals op bovenstaande foto, samen er op uit trekken. V. l. n. r.: Franco, Maria Christian, Maria Fernando, Maria Esther en Carlos Alberto

Britten zijn niet opgevoed

Cambridge. — De Britten zijn niet wel opgevoed en hun manieren zijn veel slechter dan die van de Zwitsers en de Scandinaviërs, aldus heeft een Brits econoom Hubert Phillips op een zomercursus van de liberale partij te Cambridge gezegd.

De slechte opvoeding van de Britten blijkt, zo betoogde Phillips onder meer uit niet noodzakelijke vuilheid en lawaai en uit het aantal personen, dat jaarlijks door verkeersongevallen om het leven komt, namelijk 6000. Deze slechte eigenschappen zullen in belangrijke mate kunnen worden uitgeroeid door onderwijs en opvoeding.

Ook had Phillips critiek op de inhoud van de Britse Zondagsbladen.

Groot Brittannië moet en kan een tiende deel van zijn nationaal inkomen op NAf 4.5 milliard besteden voor onderwijs en opvoeding, aldus Phillips.

Grepen uit de geschiedenis

Gezaghebbers - benoeming verwekte deining onder de ambtenaren

In de Amigoe van 29 Maart 1902 stond een kort bericht, meldende, dat de Heer G.J. van Grol, onderwijzer 2de klas aan de openbare school alhier per telegram bericht had ontvangen van zijn benoeming tot Gezaghebber op St. Eustatius. Deze ongewone benoeming verwekte geen geringe deining in de ambtenarenwereld, waar zich natuurlijk menigeen voorbijgegaan voelde. Als de eerst de beste schoolfrik zo maar Gezaghebber kan worden, waar (zo vraag ik u in gemoede) blijven we dan? De kwestie was echter, dat Grol helemaal geen gewone schoolfrik was, maar iemand, die buitengewone aandacht getoond had voor landbouwkundige vraagstukken, zodat het Bestuur meende, dat men hem best eens een kans kon geven, om te tonen wat hij waard was.

Wat komt die schoolfrik hier doen?

De onverwachte benoeming kwam tos bij K.B. van 21 Maart 1902, No. 10, waarin de hoofdonderwijzer J.G. van Grol met ingang van de dag waarop hij die functiën zou aanvaarden, benoemd was tot Gezaghebber van St. Eustatius.

Hij schijnt niet zo kwaad geboerd te hebben in zijn nieuwe betrekking, want hij bleef Gezaghebber van dat eiland tot 1919. In dat jaar repatrieerde hij met pensioen. Zelf schrijft hij hierover in het Voorbericht tot het tweede deel van zijn „De Grondpolitiek in het West Indische Domein der Generaliteit" (Den Haag, 1942): „Toen ik in 1919 als oud-Gezaghebber van Sint Eustatius naar Nederland zou terugkeren, had men mij toegewenst, om naar de leefregel van vale gepensioneerden, mijn rust te gaan genieten: otium cum dignitate. Ik heb dit een korte tijd beproefd, doch het duurde niet lang, of ik bemerkte, dat rust roest. Niet ieder ambtenaar, die, zoals ik, vele jaren zijn dienst heeft gedaan met liefde voor zijn land, zijn volk en zijn werk, kan op den duur vrede vinden met niets doen, en zo besloot ik om weer aan de arbeid te gaan. Ik zocht naar werk, waarbij ik mijn in de Curaçaose dienst verworven kennis en ervaring in het belang van dit Nederlands gebiedsdeel zou kunnen aanwenden; werk, dat binnen mijn bereik lag en dat ik om niets anders, dan om te voldoen aan mijn werklust op mij zou kunnen en mogen nemen.

Toen ik daarover sprak bij de Westindische Afdeling van het Departement van Koloniën, werd mij het denkbeeld aan de hand gedaan om te onderzoeken op welke wijze en onder welke voorwaarden in onze W.I. Gewesten in de loop der jaren koloniale grond was uitgegeven en welke rechten de Overheid op die gronden behouden had. Deze vraag was zowel voor Curaçao als voor Suriname aan de orde geweest."

Op „Koloniën" wendde men zich blijkbaar tot de toenmalige Gouverneur van Curaçao, de heer O.L. Helfrich, oud-Resident van Benkoelen (8-2-1919 tot 10-7-1921), hetgeen af te leiden valt uit het Voorbericht van deel 1 van bovengenoemd werk, waarin van Grol schrijft (1934): „Op verzoek van de Gouverneur van Curaçao werd ik belast met het instellen van een geschiedkundig onderzoek naar de grondpolitiek aldaar in aansluiting aan het in 1893 door de heer J.H.W. Gravenhorst aan de toenmalige Gouverneur uitgebracht rapport...... Bij de samenstelling van dit rapport, welke geheel in Curaçao plaats had, heeft de rapporteur van de gegevens in het Algemeen Rijks Archief te 's Gravenhage geen gebruik kunnen maken.

Niet het minst tot aanvulling van deze lacune heb ik aan de mij verstrekte opdracht in de eerste plaats uitvoering gegeven door zo goed en volledig mogelijk na te gaan, wat uit de oude documenten van de West-Indische Compagnie voor mijn onderwerp te leren viel."

Het tweedelig werk, dat toen voor de dag kwam, heette: „De Grondpolitiek in het West-Indische Domein der Generaliteit", waarvan deel I verscheen in 1934 en deel II in 1942, waarop nog een apart register uitkwam in 1947.

Dit opus van de ex-schoolmeester bleek dermate degelijk, dat het menige geschiedkenner van het Caraïbische gebied hoofdpijn bezorgd heeft. Een ongeëvenaard West-Indiëkenner als Mr. Barend de Gaay Fortman liet zich daarover in een particuliere correspondentie als volgt uit: „Is op Curaçao al bekend het 2de deel van het werk over de Cur. grondpolitiek van de Heer van Grol? Het is een stuk werk met tal van nieuwe dingen. De heer M heeft het zeer voorzichtig besproken in De West Indische Gids. Ik kon geen deskundige daarvoor vinden". Deze brief was gedateerd 22 Jan. 1946. Wat zou ik me nog aan een bespreking wagen? De aangehaalde woorden van de schrijver zelf en het vleiend getuigenis van de heer De Gaay Fortman mogen voldoende zijn.

M.D. Latour O.

In het zand van MARS ●

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

20

Het was lang na middernacht, toen Gibson plotseling uit een droomloze slaap ontwaakte. Iets had hem verstoord en verontrust — het een of andere geluid, als een verre ontploffing, verweg in de ingewanden van het schip. Hij kwam overeind in het donker, leunend tegen de brede elastische riemen, die hem in bed hielden. Er drong slechts wat licht van de sterrenhemel door de patrijspoort-spiegel, want zijn hut was aan de nachtzijde van het schip. Hij luisterde, zijn mond half open, terwijl hij de adem inhield om iets te horen.

Er was des nachts aan boord van de Ares het gerucht van vele mechanische stemmen, en Gibson kende ze alle. Er was leven op het schip, en stilte zou de dood van allen aan boord betekend hebben. Eindeloos geruststellend was de nooit rustende, kalme ademhaling van de luchtpompen, die de zuurstofverdeling regelden en deze nietige planeet een dampkring schonken. Tegen die zwakke maar constante achtergrond van geluid verhieven zich andere intermitterende geruchten: het nu en dan aanzwellend gezoem van verborgen motoren, welke de een of andere geheimzinnige en automatische taak vervulden, precies om de dertig seconden de „tik" van de electrische klok en soms het geluid van water, dat door de onder druk gezette leidingen liep. Ongetwijfeld kon geen van die geluiden hem gewekt hebben, want ze waren hem zo vertrouwd als zijn eigen hartslag.

Steeds maar half wakker ging Gibson naar de deur van zijn hut en luisterde een ogenblik, of hij iets op de gang hoorde. Alles was volkomen normaal; hij wist, dat hij de enige moest zijn, die wakker was. Even vroeg hij zich af, of hij Norden zou roepen, maar bedacht zich toen. Hij had misschien enkel maar gedroomd of het gerucht was het gevolg van een apparaat dat voordien nog niet in actie gekomen was.

Hij was al weer terug in bed, toen hem plotseling iets inviel. Was dat geluid goed beschouwd, wel zo veraf geweest? Dat was louter een eerste indruk. Het kon zeer goed heel dichtbij geweest zijn. In elk geval was hij moe en het deed niet ter zake. Gibson had een volledig en roerend vertrouwen in de bewerktuiging van het schip. Als er werkelijk iets aan de hand geweest was, zou het automatisch alarmsysteem iedereen wel wakker gerinkeld hebben. Hij kon rustig gaan slapen, vol vertrouwen, dat de automatische apparaten van het schip over hem waakten met nooit verminderde waakzaamheid.

Daar had hij volkomen gelijk in, al zou hij ook nooit weten, waarvoor ze hem hadden behoed. En de volgende morgen was hij de hele geschiedenis vergeten.

De camera gleed weg uit de raadskamer, waar de aanwezigen met stomheid geslagen waren, en volgde de lijkstoet langs eindeloos zich kronkelende trappen naar buiten op de winderige kantelen boven de zee. De muziek klaagde een ogenblik stil voort in de stilte; de eenzame gestalten met hun tragische last stonden scherp afgetekend tegen het licht van de ondergaande zon, roerloos op de tinnen van Elsinore. „Goede nacht, mijn prins" — De film was uit.

De lichten in de knus kleine zaal gingen plotseling aan, en The State of Denmark was weer vier eeuwen en vijfmillioen kilometer verwijderd. Met tegen zin bracht Gibson zijn geest terug tot de tegenwoordige tijd, zichzelf losrukkend van de betovering, welke hem gevangen had gehouden. Wat, vroeg hij zich af, zou Shakespeare's mening geweest zijn over deze vertolking, van alweer een generatie terug niettemin even onaangeroerd en onaangetast door de tijd als de nog oudere heerlijkheid en glorie dier onsterfelijke poëzie? En wat, bovenal zou hij gezegd hebben van dit fantastische theater, met zijn latwerk van zitplaatsen, die vervaarlijk in de lucht zweefden met een minimum aan steun?

„Het is toch jammer," zei dr. Scott, terwijl het publiek van zes man de gang op zweefde, „dat we nooit meer zo'n mooie verzameling films bij ons zullen hebben op onze volgende overtochten. Deze collectie is voor het Centraal Marsarchief en we zullen daar niet langer gebruik van kunnen maken."

„Wat krijgen we de volgende keer te zien?" vroeg Gibson.

„We hebben nog geen keus gedaan. Misschien een moderne revuefilm of anders gaan we door met de oudjes en draaien Gejaagd door de Wind"

„Mijn grootvader was daar gek op; ik zou die film graag eens zien, nu we de kans hebben" zei Jimmy Spencer gretig.

„Uitstekend," antwoordde Scott. „Ik zal het aan het Ontspanningscomité voorleggen en zien, of ik het voor elkaar krijg." Daar dit Comité uit Scott en uit niemand bestond, zouden de beraadslagingen waarschijnlijk wel het gewenste resultaat hebben.

Norden, die sinds het einde van de film in gedachten was verzonken gebleven, haalde nu Gibson in en liet een nerveus kuchje horen.

„A propos, Martin," zei hij. „Weet je nog, dat je bij me aan 't soebatten was om je in een luchtduikerspak naar buiten te sturen?'

„Ja, u zei, dat het absoluut tegen de voorschriften was."

Norden scheen verlegen en in de war, wat nogal ongewoon bij hem moest heten.

„Wel in zekere zin is het dat ook maar dit is geen normale overtocht en je bent volgens de termen van de wet eigenlijk geen passagier. Ik geloof, dat we het achteraf toch nog wel kunnen regelen."

Gibson was in de wolken. Hij had zich altijd al afgevraagd hoe het zijn zou als je zo'n luchtduikerspak, zo'n „wereldruim-costuum" droeg en in het niets stond met overal om je heen de sterren. Hij kwam er geen ogenblik op, Norden te vragen, waarom hij van mening veranderd was, en daar was Norden heel dankbaar voor.

Al ongeveer een week was men bezig geweest het complot uit te broeien. Iedere ochtend had er een soort van kleine plechtigheid plaats in Norden's hut. Dan verscheen Hilton met de dagelijkse rapporten betreffende de toestand van het schip, de gemaakte vorderingen en de prestatiecijfers der talloze machines en apparaten over de laatste vier-en-twintig uur. Gewoonlijk viel er niets van belang te rapporteren en Norden tekende de paperassen en sloot ze weg met het logboek. Op dit punt hield hij allesbehalve van variatie, maar soms moest hij er zich wel in schikken.

(*Wordt vervolgd*).

Waarom vrouwen iets kopen

Pooluitrusting bij hittegolf

Dat sommige buitenlanders nog steeds denken, dat Scandinavië een zeer koude streek is, blijkt wel uit de kleding van de Engelse toerist, die dezer dagen als slachtoffer van de Deense hittegolf ter afkoeling werd bezorgd in een ziekenhuis in Elseneur. De goede man bleek onder een dikke winterjas en een costuum met vest nog een trui, lang wollen ondergoed en wollen polsmofjes te dragen. Toen hij na enige uren voldoende was opgeknapt om op eigen kracht het ziekenhuis te verlaten, stoorde hij zich niet aan raadgevingen en weersvoorspellingen van de dokters, maar hulde zich opnieuw in zijn Pooluitrusting . . .

Geleerde oma

De 58-jarige mevr. Rosina Preidl heeft aan de universiteit van Graz met goed gevolg haar doctoraal examen rechten gedaan, omdat haar zoon, die in de oorlog om het leven kwam, deze graad had willen behalen.

Mevrouw Preidl is reeds grootmoeder. In haar jeugd ontving zij slechts lager onderwijs, maar haar vier kinderen genoten middelbaar onderwijs.

Zij kreeg belangstelling voor de studie van haar kinderen en wist in 1944 zelf het diploma van de middelbare school te halen.

Toen een van haar zoons, die na de oorlog rechten wilde gaan studeren, in 1944 met verlof uit het leger thuis was, had hij bij wijze van grapje gezegd: „Moeder, ik zie u ook nog wel eens aan de rechtenstudie beginnen."

Kort nadat hij van dit verlof weer naar het front was vertrokken, werd de zoon als vermist opgegeven.

Na de oorlog liet mevrouw Preidl zich aan de juridische faculteit als studente inschrijven.

Nu zij afgestudeerd is, heeft zij verklaard dat zij geen gebruik van haar titel zal maken. „Ik heb het alleen gedaan, omdat ik wilde bereiken, wat mijn zoon zo graag zelf had willen doen."

Het raadsel: vrouw

Een Canadees zakenman gaf aan de voorzitster van een verbruiksvereniging op de vraag, waarom vrouwen iets kopen, het volgende antwoord, waarin hij negen redenen opsomde: omdat haar man heeft gezegd dat zij het niet moet doen; omdat niemand zo iets heeft; omdat iedereen het heeft; omdat het slank maakt; omdat het uit het buitenland komt; omdat het schaars zal worden; omdat het leuk is; omdat het goedkoop is; zo maar.

Mocht niet

Een winkelier uit Tallinn, de hoofdstad van het door de Russen bezette Estland, kocht, na Stalins overlijden, gramofoonplaten op van liederen, waarin de overleden Sovjet-Russische leider werd geprezen. Deze gramofoonplaten waren namelijk na Stalins dood sterk in prijs gedaald en de winkelier zag hierin een buitenkansje om goedkoop aan knopen te komen, die hij uit de platen liet vervaardigen. Zijn vindingrijkheid werd evenwel niet door de Russische autoriteiten gewaardeerd. Zij veroordeelden de Estlander tot 22 jaar gevangenisstraf.

Dick Haymes Amerikaan-af

Los Angeles. — De Amerikaanse immigratiedienst heeft zijn uitwijzingsbevel tegen de zanger Dick Haymes, de echtgenoot van Rita Hayworth, gehandhaafd. Dit bevel was opgeschort voor een onderzoek naar de beschuldiging van de advocaat van Haymes, dat zijn cliënt het slachtoffer van een manoeuvre van een ambtenaar van de immigratiedienst was geworden.

Het uitwijzingsbevel tegen Haymes, die de Argentijnse nationaliteit bezit, werd uitgevaardigd, toen Haymes van een reis naar Hawaii terugkeerde. Een ambtenaar van de immigratiedienst zou hem niet hebben gewaarschuwd, dat hij zijn recht om in de Verenigde Staten te wonen door deze reis zou verspelen. De immigratiedienst heeft nu echter verklaard, dat er van een „manoeuvre" geen sprake was.

40 jaar olie-industrie in Venezuela

Van primitieve installatie tot wereldbedrijf

Caracas. — Op 31 Juli l.l. bestond de olie-industrie in Venezuela 40 jaar. Eveneens kon op 40 jaren vruchtbare arbeid in Venezuela teruggezien. 31 Juli 1914 is de officiële dat[illegible] in Venezuela voor het eerst olie voor commerciële doeleinden werd geproduceerd.
Toch was het niet voor de eerste keer, dat er door middel van boringen olie [illegible] gen. Op diverse plaatsen in het land werd olie op geringe schaal gewonnen en die [illegible] werden in primitieve installaties tot kerosene geraffineerd en aan de plaatselijke [illegible] verkocht.

„Mene Grande I" nog steeds in bedrijf

De *Bermúdez Company* begon enkele jaren vóór de eerste wereldoorlog met boringen op grotere schaal, maar vóór men met de productie kon beginnen, stond het met de financiën zó, dat men een grote lening moest aangaan. Sir Henri Deterding verstrekte de nodige gelden en de Shell had hiermee practisch de Bermúdez Company opgekocht.

De concessies, verstrekt door de Venezolaanse regering, zouden in 1914 aflopen, en dus werd met koortsachtige haast de exploratie onder handen genomen. Geen wonder, dat men zich concentreerde op de omgeving van Mene Grande, aan de oostelijke kant van het Meer van Maracaibo, waar de olie reeds van zelf uit de grond sypelt.

In Januari 1914 begon de *Caribbean Petroleum Company* (Shell) met de eerste boring en een half jaar later kon de productie met 250 barrels per dag beginnen. Deze eerste bron werd „Zumaque No. 1" genoemd. Midden in de woestenij, aan de voet van het voorgebergte van de Andes, op een hoogte van 85 m. boven de zee werd het eerste kamp gebouwd.

Nieuwe boortorens verrezen, en drie jaar later reeds konden 52.600 barrels ruwe olie geëxporteerd worden! Alles van het kamp Mene Grande.

Eveneens was in 1917 de raffinaderij van San Lorenzo, op de hoogte van Mene Grande, direct aan het meer gelegen, gereed gekomen en met trots zien de Venezolanen nu op een periode van 37 jaren raffinage in hun eigen land terug. (In 1918 werd een begin gemaakt met het raffineren op Curaçao.)

Noordelijk van Mene Grande, langs het meer, en ook op de westelijke oever om Maracaibo heen, verrezen nu in de loop der jaren nieuwe kampen. Andere oliemaatschappijen verkregen concessies, en aangezien het land om het meer heen reeds vergeven was, boorde men in het meer zelf, en een bos van torens begon op het meer te groeien, omdat bleek dat de olie er rijk vloeide.

Op 31 Juli werd het 40-jarig bestaan van de bron Zumaque I, nu „Mene Grande" genoemd, ter plaatse plechtig herdacht. De Compañía Anónima Shell de Venezuela had vele vooraanstaande Venezolanen en functionarissen van de andere oliemaatschappijen uitgenodigd. In zijn toespraak zei de heer Ian Davidson, president van de Shell in Venezuela, dat de „Mene Grande I" een oude doch trouwe arbeider was. Want sinds 40 jaar onafgebroken arbeid produceert hij nog steeds ongeveer 150 barrels per dag, zonder dat er gepompt behoeft te worden. En volgens ruwe berekeningen heeft deze [illegible] oliebron meer dan [illegible] opgeleverd!! Deze is [illegible] symbool van de enorme welvaart, die de laatste 40 jaar ontstaan is in Venezuela, dank zij de olie-industrie, die met 250 barrels per dag begon, en nu 1,8 millioen bedraagt en waarvan de jubilaris in Mene Grande de voorloper was!

Asiento wint

Emmastad. — Gistermiddag werd er een vriendschappelijke voetbalwedstrijd gespeeld op het Asiento-veld te Rio Canario tussen de eerste elftallen van Asiento en Canisius Boys. Asiento wist deze wedstrijd, die in een prettige sfeer werd gespeeld, te winnen met 4—3. Bij de rust was de stand 2—1 voor Canisius Boys.

Nederland-Zwitserland

Den Haag. — Op Hemelvaartsdag, 19 Mei 1955, zal te Amsterdam of Rotterdam een interlandwedstrijd worden gespeeld tussen Nederland en Zwitserland. De jaarlijkse wedstrijd Luxemburg — Zuid-Nederland wordt 21 November a.s. te Luxemburg gespeeld.

Chinese Club verliest van Dragons en Roda

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De basketballers van Aruba, de Chinese Club heeft beide wedstrijden op Curaçao verloren. De eerste wedstrijd werd gespeeld op Zaterdagavond tegen Dragons en laatstgenoemden hadden niet veel moeite om een ruime overwinning in de wacht te slepen. De jongens van Dragon waren vlugger en beschikten over betere scorers dan hun tegenstander van Aruba. Na een weinig spannende wedstrijd werd het een verdiende 42—23 overwinning voor de „Draken". Topscorer was Testing met 24 punten en tweede werd Roy met 12.

Willemstad. — Ook tegen Roda kon de „Chinese Club" het Zondagavond niet bolwerken. Reeds in het begin namen de Hollanders de leiding in handen en bij de halftime was de stand 18—15 in hun voordeel. De gasten zetten in de volgende quarters alles op alles de achterstand in te halen, doch ondanks deze verwoede aanvallen moesten zij keer op keer zonder resultaat terugkeren. Het leek dat Vrouwe Fortuna deze avond hen de rug had toegedraaid. Het einde kwam met een 39—29 overwinning voor Roda, wat we enigszins geflatteerd is te noemen, daar de gasten met een beetje minder bad luck zeker met gescoord zouden hebben.

Top-scorer was Prins van Roda met 19 punten.

In het Rifstadion

Ismael España toont zich waardig kampioen

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — De langverwachte wedstrijd tussen Ismael España en Wilfrido Miro is Zaterdagavond in het Rifstadion uitgevochten. Na een spannende wedstrijd, waarin Ismael zich een kalm en kundig verdedigende pugilist toonde, is hem de overwinning op punten toegekend. Een groot deel van de toeschouwers kon zich niet verenigen met de beslissing van de jury, doch o.i. is het toch de enig juiste, aangezien Wilfrido Miro veel punten verloor door fouls, stoten, duwen, etc. Door de beslissing van de referee Mitchell is de uitslag wel enigszins geflatteerd geworden voor Ismael, aangezien eerstgenoemde zeven ronden aan de Venezolaan toekende, één aan Miro en twee ronden gelijk.

„Foul punches" van Wilfrido Miro

De wedstrijd

De eerste punch kwam van Miro, die Ismael wilde verrassen met een lage rechtse, doch Ismael was paraat en verdedigde zich goed. Enkele verkenningsslagen volgen, waarmede España vooral de bedoeling had om de krachten van zijn tegenstander te testen, terwijl deze probeerde korte metten te maken. Tot ongeveer aan de vierde ronde duurt dit. España ontwijkt vele harde slagen van Miro, maar met korte „jabs" weet hij zijn tegenstander van het lijf te houden. Het viel ons op, dat Ismael een soort pantserverdediging had, die de Cubaan keer op keer vergeefs trachtte te doorbreken. Vele slagen vielen weliswaar op de Venezolaanse Weltergewichtkampioen, doch de meeste werden gevangen op een hechte, dichte verdediging.

Tegen de 5e ronde begon Ismael meer terrein te winnen. Hij wachtte kalm af om na een regen van slagen op zijn verdediging, zijn kans te benutten en toe te slaan. Ismael liet zien niet voor niets kampioen van Venezuela te zijn, met onverwachte uitvallen [illegible] hij zijn tegenstander en al [illegible] Miro's linkeroog danig op[illegible]. Miro zag het gevaar aankomen en begon met een duwsysteem, [illegible] een waarschuwing van scheidsrechter Mitchell uitlokte.

Ismael is in de 6e ronde zeer actief, evenals in de 7e, niettegenstaande de „foul blows", die hij van Miro nu moest incasseren. In de 8e ronde werd España twee maal als het ware naar het canvas geduwd, doch na zich te herstellen, kwam hij verwoed terug en Miro moest de gevolgen van Ismaels woede duur bekopen. Met enkele harde treffers, waarbij Miro's „mouthpiece" meters hoog de lucht invloog, kwam Miro te vallen tussen de touwen. Toen hij opstond zagen wij tekenen van versuftheid. Voor de verdere duur van deze ronde was 't Ismael, die geheel overheerste en ook in de 9e en 10e ronde moest Miro in España zijn meerdere erkennen. De „foul punches" van Miro waren nu veelvuldig, doch España wetende dat hij in punten voor stond, verdedigde zich en begon op het laatst zelfs een sort kat en muis-spel. De Venezolaan liet onbarmhartig op zijn verdediging hameren. De uitslag gaf een verdiende puntenoverwinning voor de Venezolaanse weltergewichtkampioen Ismael España aan, die hierdoor de sympathie van het publiek heeft gewonnen.

Wij menen nu te begrijpen waarom España twee weken geleden geen k.o. wilde forceren, immers, zijn toekomstige tegenstander Miro was als toeschouwer aanwezig en España wilde hem geen kans geven zijn kunnen te taxeren!

Pierre Rosand (Miguel Napoles) won door K.O.

De semi-finale van de avond ging tussen twee heftige boksers, nl. Pierre Rosand (Haïti) en Kid Walcott (Curaçao). De eerste ronde bracht een gelijk opgaande strijd, waarin Rosand trachtte zijn tegenstander enige rake slagen toe te brengen. Walcott echter bleek een vlugge ontwijker en door springen en zijpassen wist hij vele harde treffers van Rosand te ontgaan. In de 2e ronde werd Rosand zeer agressief en moest Walcott enige goed gemikte treffers incasseren. Vooral tegen het einde van deze ronde was Rosand zeer fel.

De 3e ronde bracht een Walcott met een „Jersey Joe" stijl, die met veel danswerk de enthousiaste toeschouwers weer enige hoop gaf. In de 5e ronde kwam echter een onverwacht einde aan dit gevecht doordat — zoals wij later vernamen — Kid Walcotts vinger brak. Het is zeer jammer, dat dit gebeurde, want hierdoor had Pierre Rosand gewonnen door K.O., wat, indien alles normaal was verlopen, misschien slechts een puntenoverwinning zou zijn geweest.

Naar wij verder vernemen, is Pierre Rosand geen Haïtiaan, doch een Cubaan en vecht onder de naam Miguel Napoles. In Haïti, waar hij reeds lang verblijft, nam hij de naam aan van Pierre Rosand.

Baby La Motte vs. Honeychild Johnson.

Dit gevecht tussen twee jonge boksers werd een draw. De jongere Johnson was zeer moedig, maar La Motta was meer bedreven in het vak en toonde zich meer agressief, waardoor de „Honeychild" maar al te dikwijls gebruik moest maken van zijn dekking. Twee jonge krachten op boksgebied, die misschien in de toekomst nog veel kunnen presteren.

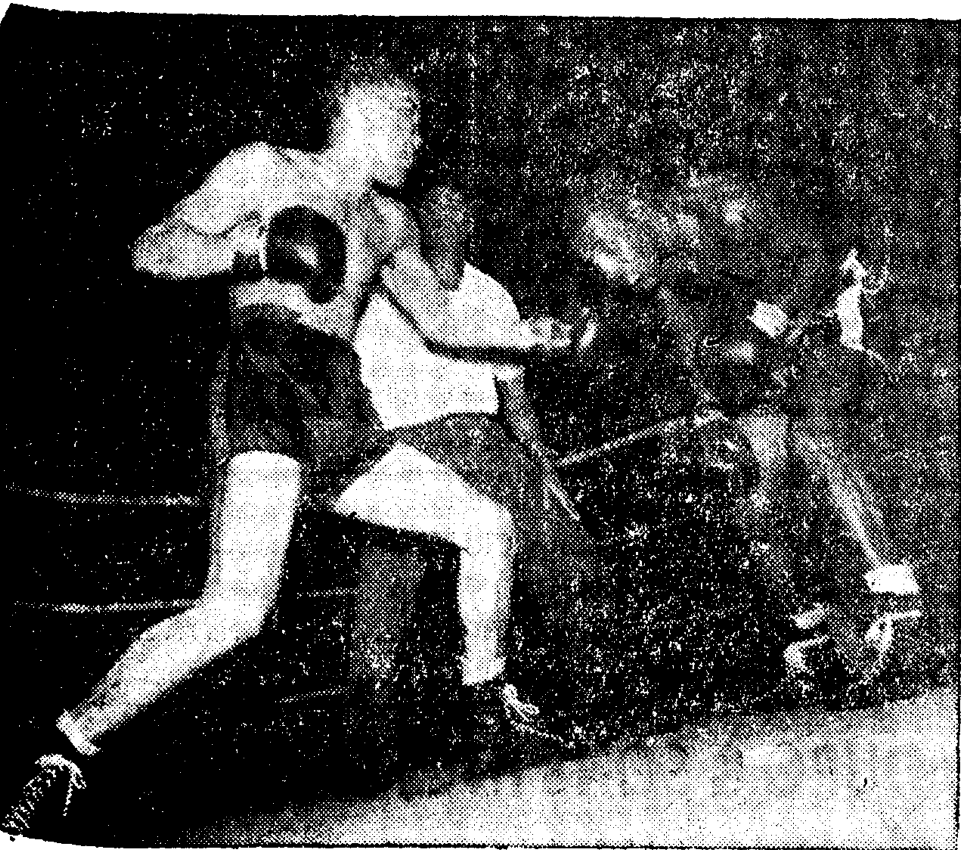
Kid Victor K.o.'t Dynamite Jr

De eerste ronde bracht een ongeveer gelijk opgaande strijd met beide boksers tamelijk agressief. In de tweede ronde bracht Kid Victor zijn tegenstander enkele rake mokerslagen toe, waardoor deze enigszins „groggy" werd. Scheidsrechter Mitchell kende toen aan Kid Victor de overwinning toe.

Cocoa Kid vs. Kid Ambrosio

Dit was het eerste gevecht van de avond, waarin beide boksers zeer fel van leer trokken. Vooral in het begin was Cocoa Kid meer aanvallend. In de twee laatste ronden kwam Kid Ambrosio er meer in. Geen der boksers liet zich onbetuigd en aan beide kanten zijn rake treffers uitgedeeld of geïncasseerd. De beslissing „draw" was dan ook de enig juiste.

Over publieke belangstelling heeft Promotor Fraites zeker niet te klagen gehad en het publiek op haar beurt zeker ook niet over het programma, dat ditmaal op zeer hoog peil stond, wat betreft het boksen.

Ismael España wist Zaterdagavond zijn tegenstander Miro op punten te slaan. Hier is Ismael in de verdediging, terwijl Miro tevergeefs tracht Ismaels dekking te doorbreken.

Voor het Maria-Monument

Sithoc slaat Jong Holland ten derde male

(Door onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Gistermiddag werd voor een vrij talrijk publiek de eerste serie voor het Maria-monument gehouden. Sithoc wist na een vrij spannende en sportief gespeelde wedstrijd met een 2—1 overwinning te gaan strijken, waardoor het na de derde achtereenvolgende keer is dat Jong-Holland in de „Roden" hun meerdere moesten erkennen.

Reeds direct na het begin bleek dat het niet zo gemakkelijk zou gaan voor Jong-Holland. Het spel van Sithoc was van meet af aan beter dan dat der Jong-Hollanders en aangevoerd door kapitein Giribaldi wisten de „Rode soldaten" keer op keer gevaarlijke aanvallen te ondernemen, die door de Jong-Holland-verdediging met moeite werden gekeerd. In de dertiende minuut gaf Giribaldi een gevaarlijke voorzet, die echter na door Coffi op doel te zijn gekopt, door Frank Paulina keurig werd gestopt. Het was onze internationale linksbuiten Enchi, die even later een mooie kans om zeep liet gaan, toen hij alleen voor Sithoc's doel gekomen de bal met de hand bewerkte. Na twee en twintig minuten loste aanvoerder Matrona een hard schot op het Sithocdoel, doch Minguel was er als de kippen bij en met een uitval werd ook dit gevaar gekeerd. Het spel beperkte zich tot nu meestal tot de Rood-wit-blauwe speelhelft.

Na zes en twintig minuten spelen kreeg Sithoc een free-kick te nemen, Kripps plaatste keurig voor Coffi, die zonder te dralen het eerste punt voor zijn club scoorde.

De animo bij de Collegejongens nam toe en er waren nog geen zeven minuten verlopen sinds het eerste doelpunt of Krips wist met een hoekballetje in de rechterhoek keeper Paulina ten tweede male te verschalken. Dit gebeurde na een mooie voorzet, gegeven door Juancho Minguel. Jong-Holland probeerde het nu met enige tegenaanvallen, doch dank zij het goede werk van de backs en het goede kopwerk van Kwidama werd erger voorkomen. Doch de Rode verdediging kon niet voorkomen dat Bernadina in de drie en dertigste minnut wist door te breken en met een diagonaal schot in de rechterhoek werd keeper Reintje Minguel kansloos gepasseerd. Er resten nu nog ongeveer twaalf minuten te spelen, en beide teams zetten alles op alles voor een doelpunt, wat echter tot de pauze op zich liet wachten.

Na de rust kwamen de Rood-wit-blauwen sterk opzetten, vast besloten zich niet zomaar met een nederlaag naar huis te laten sturen. Na zes minuten volgde een tegenaanval van Sithoc, een hoog schot, dat echter door Paulina prachtig werd gekeerd. Enchi probeerde het met een ver schot, doch Minguel plukte de bal pardoes uit de lucht. Coffi verloor een prachtkans om de stand te vergroten door een slecht schot. Aanvoerder Giribaldi bracht thans enige veranderingen in zijn gelederen, Parker kwam in de plaats van Juancho Minguel en Julia voor Beltram.

Na twintig minuten volgde een gevaarlijk moment voor Sithoc's heiligdom. Minguel keerde onvoldoende, doch Julia werkte weg en het gevaar was weer gekeerd. Het was Testing, die even later de sterke Jong-Holland verdediging wist te doorbreken en alleen op doel afstormde. In zijn vaart werd hij ten val gebracht en Sithoc had een kans verloren. Een corner voor Sithoc werd door Giribaldi ingeschoten, doch stuitte tegen een been van een der backs. Testing schoot terug, doch weer was het een vijandelijk been dat de baan van het leer onderbrak.

Het was vijf minuten voor het einde toen Sithoc op het nippertje ontsnapte aan de gelijkmaker. Bernadina wist een bal keurig te conteren. Minguel onderschepte, doch niet voldoende en een der Jong-Hollanders schoot op doel. De Sithoc-verdediging werkte onvoldoende weg uit een open doelmond en toen een der Rood-wit-blauwe voorhoede-spelers wilde inschieten kwam de Sithoc-doelman juist bijtijds en met een tijgersprong werkte hij weg.

Weer werd door Jong-Holland op twee minuten voor het einde een kans verspeeld, toen Enchi een free-kick kreeg te nemen even buiten het strafschopgebied. De bal werd slecht geplaatst en naar voren gebracht en na nog enkele minuten heen en weer geschop volgde het eindsignaal van scheidsrechter Veeris.

Als geheel heeft Sithoc zeker een beter spel laten zien dan Jong-Holland en ook verdiend gewonnen. Vooral linksbuiten Krips van de Collegemannen was zeer goed op dreef.

Ter bevordering van de Biljartsport

D.W.S. winnaar van het De West-biljarttournooi

P.S.V. biedt wisselbeker aan

Willemstad. — Wat de oorzaak ook moge zijn, de laatste tijd hebben de mensen geen zin meer in feestvieren. Vroeger werd iedere dansavond in de club De West van de K.L.M. druk bezocht maar het aantal bezoekers beperkt zich de laatste weken tot slechts een dertig of veertig personen. Maar ondanks dat is het toch steeds gezellig in de club. Gisteravond heeft er de prijsuitreiking plaatsgevonden van het Biljarttournooi, dat georganiseerd is door de heren J. Kuiken en Mr. D'Arnault. Het tournooi ging tussen de vereniging D.W.S. en De West. In dit tournooi heeft D.W.S. bewezen dat het goede biljarters bezit. Op overtuigende wijze is D.W.S. winnaar geworden van een zeer sportief gespeeld tournooi en heeft daarmee een prachtige beker gewonnen. Daar gewacht is op enkele laatkomers startte de officiële uitreiking laat op de avond. De heer van der Blij, bestuurslid van Club De West, sprak de aanwezigen toe.

Tot grote spijt van allen was de voorzitter van de vereniging D.W.S. verhinderd wegens ziekte. Het afgelopen tournooi is glansrijk geslaagd, zo zeide de heer van der Blij. De avonden zijn geanimeerd en prettig verlopen en met het winnen van dit tournooi meende spreker D.W.S. van harte te moeten feliciteren. Tevens sprak spreker de dank van De West aan D.W.S. uit voor het accepteren van de uitnodiging om aan het tournooi deel te nemen. Voor de De Westleden moge deze wedstrijden een stimulans zijn om goed te trainen opdat zij beter spelen in de revanche-wedstrijden. Maar ofschoon zij in de minderheid waren, moest het spreker toch van het hart, dat de deelnemers van De West en ook van D.W.S. enthousiast gespeeld hebben.

Vervolgens nodigde de heer van der Blij de heer Joop Kuiken uit om de trophee van het tournooi, een prachtige beker, aan de onder-voorzitter van D.W.S. de heer Hoefnagel te overhandigen. Er waren verder vier individuele prijzen die respectievelijk werden toegekend aan de heer De West, die het beste gespeeld had, de heer Cahlers, Schoop (niet aanwezig) en de laatste aan de heer Kent. Deze ontving een medaille welke bedoeld is als poedelprijs. De heer Kent heeft namelijk het slechtste gemiddelde. Onder hilariteit van de aanwezigen nam de heer Kent zijn prijs in ontvangst.

De onder-voorzitter van de vereniging D.W.S., de heer Hoefnagel nam hierna het woord, opmerkend dat nu de voorzitter verhinderd is hij wel verplicht is enkele woorden te spreken. Spreker vertelde dat toen de uitnodiging kwam van De West om een biljart tournooi te houden, dit graag is aangenomen. De West organiseerde dit met de speciale bedoeling om de biljartsport onder de leden meer te propaganderen. De West heeft maar weinig leden en daarom konden maar 16 spelers van D.W.S. meedoen. Spreker hoopte dan ook dat het succes van de afgelopen wedstrijden aanstekelijk zal werken op diegenen die niet hebben meegedaan. Vele mensen zullen moeten gaan beseffen dat de biljartsport „wel wat is". De opzet van het gehouden tournooi is dan ook om de ontwikkeling van genoemde sport te bevorderen. De heer Hoefnagel verklapte reeds Zaterdagavond in de West dat, wanneer er weer een tournooi georganiseerd wordt, de vereniging D.W.S. een wisselbeker beschikbaar stelt, (welke zij uiteindelijk zelf hoopt te winnen). Met de hoop dat de volgende wedstrijden even sportief en geanimeerd zullen verlopen, dankte de spreker het bestuur van club De West hartelijk voor de spontaniteit en sportiviteit getoond op de speelavonden evenals voor de uitnodiging om de prijsuitreiking in de club te houden. Het officiële gedeelte was hiermede afgelopen en al spoedig zwierden enkele paartjes op de dansvloer. Culinaire heerlijkheden gingen rond op grote schalen en er is een goed gebruik van gemaakt. Hoe kan het ook anders, de lekkernijen waren bereid door de kok van het „vliegveld-restaurant" en goede wijn behoeft geen krans.

De heer de Lamar, voorzitter van P.S.V. hield de danslustigen nog even op voor een belangrijke mededeling. Namens P.S.V. nodigde hij de beide verenigingen De West en D.W.S. uit om deel te nemen aan een biljarttournooi om een wisselbeker. Deze mededeling werd met vreugde ontvangen.

Het is verheugend te constateren dat ook andere verenigingen de biljartsport weten te waarderen. Een grote verrassing bracht later op de avond de heer De West. De eerste prijswinnaar was blijkbaar zo gelukkig met zijn behaald succes, dat hij alle aanwezigen een glas Oranjeboom Bier aanbood. En dit was mede namens de heer Van Wilpen. De heer De West is employé van Van Wilpen en verkoopt het Oranjeboom Bier. De avond is erg lang geworden, maar zoals altijd in club De West, gezellig. En dit is tenslotte de hoofdzaak.

Hierbij maken wij het overlijden bekend van onze lieve man, vader, zoon, broer, behuwd zoon en zwager, de heer

PIET RIETKERK

in de ouderdom van 49 jaar, te Gouda op 9 Augustus 1954

Gouda: Wed. Clara Rietkerk-Moron en kinderen
Gouda: Wed. N. Rietkerk-Bezemer
Gouda: fam. Jan Rietkerk-Mul
Curaçao: fam. Alcibiades-Moron
Curaçao: fam. Charles Moron-Trom
Curaçao: fam. Ignacio Moron-Praag
Curaçao: fam. Angel L. Ruiz-Moron

DANKBETUIGING.

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan Dr. Hugenholtz, Dr. v.d. Sar, Dr. van Gent en Dr. Kroon voor hun behandeling, aan de Eerw. Zusters en verpleegsters van het St. Elisabeth's Gasthuis in het bijzonder aan Zr. Coleta en Zr. Sillen voor hun liefdevolle verpleging. Tevens onze dank aan alle vrienden en bekenden, die blijken van medeleven getoond hebben gedurende de ziekte en bij de teraardebestelling van onze geliefde moeder, grootmoeder en behuwd moeder

GIJSBERTHA OSANNA EUSTATIA.

Namens de familie
PEDRO EUSTATIA.

Goede raad is niet duur

Lago adviseert kennis te vergroten teneinde te concurreren

S. Nicolas. — Een groep geslaagden van de MULO, die op de drempel van hun volwassenheid staan en om raad vroegen omtrent de door hen te kiezen loopbaan, besteedden verleden maand drie dagen aan het leren der feiten van het industrieleven.

Teneinde de geslaagden daarin behulpzaam te zijn, wendden de hoofden der scholen op Aruba zich tot de Training Division der Lago, als vertegenwoordigster der grootste industriële onderneming op het eiland, om deze jongelui de feiten te doen uiteenzetten en hun advies te geven.

De heer F.P. Cassens, personnel research coordinator bij de Lago, zei dat een succesvolle toekomst van een jongeman afhankelijk is van de wijze waarop hij zijn plannen daaromtrent maakt en hoe hij zich daarop voorbereid. Hij deed de groep de volgende formule aan de hand: U+ BETREKKINGEN + BELONINGEN = DE JUISTE BETREKKING VOOR U — hetgeen hij uiteenzette met de volgende toelichting.

„De eerste factor bent U", zei hij. Hij, die zich een carriere wil verwerven dient zelf vast te stellen op welk gebied hij het sterkst is, wat hij het liefst doet, hoe graag hij vooruit wil komen en welke opofferingen hij bereid is zich te getroosten.

Hij moet nagaan welke eisen er aan eventuele vacatures worden gesteld, de arbeidsvoorwaarden, het vereiste onderwijs of de opleiding, die verlangd wordt. Verder dient hij, door een balans van zichzelf op te maken, te bepalen welke beloning hij voor zijn diensten verwacht.

Al deze factoren dient hij goed te overwegen alvorens een bepaalde carrière te kiezen, vervolgens hun relatieve waarde te bepalen en daarna pas dient hij het beroep te kiezen dat de voldoening aan al zijn eisen het dichtst benadert.

De Heer W.H. Meskill, waarnemend hoofd der Lago Vocational School voorziet dat, aangezien een steeds groter aantal leerlingen de scholen op Aruba verlaten, het aantal werkzoekenden groter zal worden dan het aantal, dat in betrekkingen geplaatst kan worden, hetgeen betekent dat de concurrentie op de arbeidsmarkt strenger zal worden. Daarom raadde hij hen, die de MULO school doorlopen hebben, aan zich verder te bekwamen niet alleen voor arbeid op Aruba, maar ook voor betrekkingen in het buitenland.

Wanneer de vraag naar arbeid het aanbod van arbeid overtreft beconcurreren de werknemers elkaar, wanneer het aanbod daarentegen de vraag overtreft, wordt de concurrentie onder de werkzoekenden strenger.

Wanneer de vraag naar arbeid zwak en het aanbod van arbeid overvloedig is, zullen de werknemers degenen, die de beste capaciteiten bezitten in dienst nemen. Bij een dergelijke toestand, die hij vergeleek bij de hedendaagse toestand op Aruba, moeten werkzoekenden concurreren op basis van hun capaciteiten.

Hij raadde de geslaagde MULO-leerlingen aan hun studies voort te zetten teneinde zich die bekwaamheid te verwerven, waarmede zij zich een sterkere concurrerende positie op de arbeidsmarkt over de gehele wereld zullen kunnen veroveren.

Ter aanvulling van hetgeen de Heer Meskill omtrent dit onderwerp uiteenzette, sprak het hoofd der Training Division, de Heer E.F. Welch, over het onderwerp: „The Importance of Education in Getting the Right Job".

De juiste man....

De industrie, zo sprak de Heer Welch, kan betrekkingen aanbieden, maar de moeilijkheid is om de juiste mensen in dienst te nemen — mensen met de vereiste bekwaamheden en de juiste denk- en zienswijze. Een geschoolde kracht, volgens de heer Welch, is iemand die zijn werk geleerd heeft door onderwijs, oefening en ervaring. Een werknemer, die de juiste denk- en zienswijze heeft, zo vervolgde hij, is iemand die bereid is „beneden aan te beginnen en zich op te werken"; iemand die aanwijzingen goed wil „opvolgen" ten einde uiteindelijk een „goed leider" te worden; iemand die zich opofferingen wil getroosten; iemand die met andere mensen kan omgaan en die graag hard wil werken, die geïnteresseerd is in zijn werk en trots is op zijn geleverde prestaties.

De Heer Welch legde nogmaals de nadruk op de bovenvermelde factoren, namelijk dat jongelui, die heden ten dage „vooruit" willen hun studies moeten voortzetten en hij wees er nogmaals op dat de vraag- en aanbodtoestand op de plaatselijke arbeidsmarkt veranderd is.

„De toestand is thans zo, dat men meer moet kunnen aanbieden ten einde de concurrentie op de arbeidsmarkt het hoofd te kunnen bieden. Daarom moet men ter verkrijging van een betrekking meer kennis bezitten. Indien men voldoende heeft aan te bieden, staat er een betrekking met een toekomst voor U open. U kunt zelf Uw toekomst bepalen en de mate van succes of mislukking hangt van U zelf af."

ASU rapport ingediend

Zo ons van de zijde van het A.S.U. Bestuur werd bericht heeft de commissie tot bestudering van de mogelijkheden tot verbetering van de sportbeoefening in de buitendistricten bereids haar rapport via het A.S.U. bestuur bij het Bestuurscollege ingediend.

Zo wij verder hebben vernomen zal het voor de sportbeoefening in de buitendistricten door het Eilandsbestuur beschikbaar gestelde bedrag van Fl. 15.000.— binnenkort via de Aruba Sport Unie voor het genoemde doel worden besteed.

Een goede stap in de richting van de bevordering van de sport en de lichamelijke opvoeding van de bevolking in de buitendistricten is daarmede weer gezet.

Van de Arubaanse Sportvelden

Aruba naar Sto. Domingo voor Softballtournooi

Aan het van 14 tot en met 20 Augustus a.s. te houden internationale Softballtournooi te Ciudad Trujillo in Santo Domingo zal een softballteam van de Aruba Softbalbond deelnemen. Het Arubaanse team zal op 14 Augustus a.s. naar Santo Domingo vertrekken. De Aruba Softball Bond heeft tevens de uitnodiging van uit Santo Domingo aanvaart om deel te nemen aan het eerste Congres tot oprichting van een Inter Amerikaanse Softball Association. De Aruba Softball Bond zal zich bij deze op te richten Internationale Bond aansluiten. Het spreekt van zelf dat dit voor de Arubaanse sportbeoefening weer een flinke stap in de goede richting is. Zo werd vernomen zullen de heren Edwin de Cuba en Eddy Croes als vertegenwoordigers van Aruba de conferentie bijwonen.

Curacao

KNSM-charter naar Boven Asiento slaat Canisius Boys

Willemstad. — Woensdag, 11 Augustus a.s. vertrekt het m/s „Ino" van de K.N.S.M. via Bonaire naar de Bovenwindse Eilanden.

Het schip is tijdelijk door het Gouvernement gechartered en neemt de plaats in van de „Willemstad", die nog steeds „ziek" bij de nieuwe haven aan anker ligt.

De „Ino" zal geen passagiers vervoeren, echter wèl post en vracht.

Paramount vertegenwoordiger op doorreis

Willemstad. — Op doorreis naar Europa arriveerde Zaterdag op Curaçao de heer Erich Grunspan, Gerante de Paramount te Caracas. De heer Alfred Moron Jr verwelkomde de heer Grunspan namens de N.V. Bioscoop Exploitatie Mij Cinelandia. Belangrijke besprekingen hielden beide heren over de nieuwe vinding van de Paramount, „Vista Visión". Met de K.L.M vertrok de heer Grunspan later op de dag naar Europa, waar hij eveneens besprekingen gaat voeren.

CURACAOSE SOEUR IN HAITI

Willemstad. — Zaterdag werd in het Saint Joseph Cluny-klooster te Port-au-Prince (Haiti) **Mej. Luisa Enriqueta Miguel,** Curaçaose van geboorte, toegelaten tot de plechtige geloften. Zij is een zuster van Hector Miguel, oudste klerk van Tauber Hermanos in de Breedestraat (O.)

Op 4-jarige leeftijd vertrok zij uit Curaçao naar Port-au-Prince met haar Peettante, Mej. Luisa Monsanto Haar gehele jeugd heeft zij aldaar doorgebracht om als Soeur in het klooster van Saint Joseph Cluny te treden.

Zij heeft de naam Soeur Hélène de la Saint Vierge gekozen. Haar moeder Mevr. Maria Cordelia en Hectors dochter Astrid zijn Vrijdag nakr Port ou-Prince, Haiti, vertrokken om de plechtigheid bij te wonen.

Indonesie wil niets weten

Nw Guinea in de VN

Djakarta. — In regeringskringen bevestigde men dat in het memorandum, dat de vorige week op de vergadering van de Afrikaans-Aziatische gedelegeerden bij de Verenigde Naties circuleerde, een Indonesisch voorstel was vervat om de kwestie-Nieuw Guinea voor de Algemene Vergadering te brengen.

In Indonesische regeringskringen verklaarde men, dat Indonesië zich niet alleen niet zal aansluiten bij het voorgestelde Zuidoostaziatische Pact, doch evenmin geneigd is de besprekingen over dit pact, zelfs maar als waarnemer, bij te wonen.

Tussen neus en lippen

Begeerde straf

De arbeider Schmidt uit de fabriek „Wilhelm Pieck" in Oost-Duitsland kwam voor de tweede maal 5 minuten te laat op zijn werk en moest in een openbare vergadering van het personeel voor een comité van partijbonzen verschijnen.

„U bent een geniepige saboteur, een vijand van het volk en de arbeidersklasse. — U bent één van de giftige adders uit het Anglo-Amerikaanse agentennest — we hebben dat spelletje door en zullen er een radicaal eind aan maken.

Te laat komen betekent onze vredesindustrie remmen en is dus in het belang van de oorlog. — De vergadering van het personeel zal het oordeel vellen. — Kameraden! Welke straf moet Schmidt voor zijn misdaad ondergaan?" vroeg de Stalinees.

Eerst was het doodstil, toen opperden enkele collega's van de „beklaagde", dat het vergrijp toch eigenlijk helemaal niet ernstig was.... maar ze werden door de voorzitter als „handlangers en slippendragers van een sabotagebende" tot zwijgen gebracht.

Eindelijk beklom een oude arbeider het spreekgestoelte en stelde voor: „Laten wij de beklaagde toch naar het Westen sturen. Zoals we allemaal weten wordt daar onbeschrijflijke armoede geleden, sterven de mensen als vliegen op straat van de honger, woont de bevolking in kippenhokken en aardholen en is het ratelen van de machinegeweren der Amerikaanse vuurpelotons daar niet van de lucht. — Kortom — laat deze man een paar weken in de hel van West-Europa, b.v. in het bloeddorstige Nederland, doorbrengen — en hij zal voorgoed genezen zijn."

Dit voorstel werd door het personeel met een donderend applaus en grote vrolijkheid éénstemmig aangenomen, de zaal stroomde leeg en achter bleven een paar bleke slavendrijvers aan de bestuurstafel.

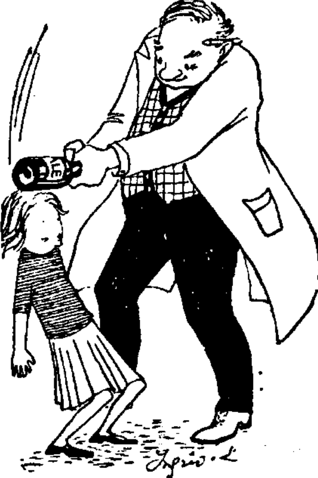
De volgende dag kwam het gehele personeel een uur later op het werk.

Vlotte dokter

Een man in Nottingham is in het bezit van zijn eigen overlijdensacte en een tweede geboortebewijs. Als jongen had hij eens op sterven gelegen, en de dokter, blijkbaar een vooruitstrevend man, had toen zijn overlijdensacte maar alvast getekend. Na vier uur toonde hij echter weer tekenen van leven. De dokter gaf hem toen een nieuw geboortebewijs.

Nieuwe geneeswijze

Samuel Arthur Archibald Johns, kruidenier in Redruth, Cornwall, meende een nieuwe geneeswijze voor blindheid ontdekt

te hebben. Op een dag besloot hij de deugdelijkheid ervan te bewijzen en sloeg zijn blinde nichtje Linda met een volle bierfles op haar hoofd. „Zo, liefje, nou kun je weer zien", luidde zijn bemoedigend commentaar. Maar ze zag niets, zelfs geen sterretjes.

De rechter veroordeelde de kruidenier tot 15 maanden wegens het toebrengen van lichamelijk letsel en.... 15 maanden wegens oplichting.

AGENDA

WEST-END: Geen voorstelling.

ROXY: „Hurricane Smith" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The House of Wax" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Desert Rats" 20 uur.

REX: „Feminole" 20 uur.

ROYAL: „Artic Menhunt" 20 uur. Monster" 20 uur.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22a, tel. 3773.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2400; in **Otrabanda** door **Botica Coromoto,** Breedestraat 25, tel. 3241.

WACHTDIENST C.P.N.: De wachtdienst van de C. P. Nederhorst wordt **deze week waargenomen door G. Mulder,** kantoor Parera, tel. 1758.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
23.30 — 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928
Personeel Afdeling
Maandag 9 Augustus 12.00 t/m Zaterdag 14 Augustus 12.00: W. N. G. Broug, Hotel N.P. tel. 3072/2844
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4300 of tel. 2400
Materialen Afdeling
W. Batelaan, L. de Colignylaan 14, tel. 2275
C. S. M.
Rederij
C. L. Fangman, tel. 0-5091
Scheepsagentschap
08.00—23.00 kantoor, tel. 2458/2551
18.00—19.00 en 23.00—08.00 W. R. Engelsman, tel. 2304
Dok Afdeling
Van 16.30—1.00 tel. 2276; van 1.00—7.30 J. Marcussen, tel. 2245

Adenauer niet naar Washington

Berlijn. — De Westduitse bondskanselier, dr Konrad Adenauer, heeft zijn voorgenomen bezoek aan Washington afgelast, omdat hij van oordeel is, dat de politieke ontwikkelingen zijn aanwezigheid in Europa vereisen. Adenauer had een uitnodiging van het „American Legion" om samen met president Eisenhower op 30 Augustus het woord te voeren op het jaarlijkse congres van deze oudstrijders-organisatie „voorwaardelijk aanvaard". Hij heeft het American Legion thans echter telegrafisch laten weten, dat zijn bezoek niet doorgaat. Naar verluidt is de bondskanselier van plan al zijn invloed aan te wenden om de volledige bekrachtiging van de Europese legerverdragen gedaan te krijgen.

Trojaanse oorlog eist nieuwe slachtoffers

Rome. — De Trojaanse oorlog heeft nieuwe slachtoffers geëist. Bij de reconstructie van een veldslag op het terrein van een Romeinse filmstudio, waar op het ogenblik de film „Helena van Troje" wordt opgenomen, schrok een paard, vuriger dan het beroemde paard van Troje, zo van het strijdgewoel, dat het zich op een groep figuranten stortte, ruim 160 personen liepen kneuzingen op 43 van hen moesten zelfs in een ziekenhuis worden behandeld.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Maandag: 17.30 Ora Infantil; 17.50 Gramofoonplatenprogramma; 18.05 Cumpleaños Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.10 Parade Deportiva pa Hector Rosario; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Programma Antillana; 21 Noordamerikaanse hitparade; 21.30 Buitenlands weekoverzicht; 21.45 Dansmuziek; 22.15 Nieuws; 22.30 Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Maandag: 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.10 Zieken- en Zuigelingenzorg; 19.25 Gevarieerde muziek; 19.30 Hoorspel „El Gato"; 19.45 Gevarieerde muziek; 20.10 Sport Reportage; 20.15 Dansmuziek; 20.30 Gevarieerd programma; 21.00 Dansmuziek; 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

Maandag: 17.30 Opening; 17.33 Muziek 18.00 Popular favorites; 18.25 Voor de jarigen; 18.30 Dinermuziek; 19.00 Muziek; 19.30 Programma van All Electric Sales & Service; 19.45 Nieuws; 20.00 Muziek; 20.15 Sportnieuws; 20.30 Peticiones; 21.15 Muziek; 21.30 Sluiting.

P.C.J.

Maandag: 19.17 „Met het Pierement op stap"; 19.30 Nederlandse Kroniek: o.a. „Zwart op Wit"; 19.40 Maria Zamora; 19.55 Sport; 20.10 Intermezzo; 20.16 Praatje uit Londen; 20.23 **Voor de West:** o.a. met een causerie van Ed. Hoormik; 20.55 Avondgebed; 20.58 Sluiting.

AVROS (19 m.)

Maandag: 17.00 Muziek; 17.30 Heinekens biri, Wrokoman pisiri; 17.45 Populaire melodieën; 18.00 Hersengymnastiek; 18.45 Nieuws; 19.00 „Gezondheidsgids"; 19.30 Verzoekplaten; 19.45 „Hoe zit dat?"; 20.00 Advertenties; 20.30 Iedoel Dzeha-viering; 20.5 Nieuws; 21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden; 21.25 Muziek; 22.30 Sluiting.

OOK IN 1955!!	
VERA CRUZ	FEB. 5
SANTA MARIA	APR. 2
VERA CRUZ	MEI 28
VERA CRUZ	JULI 2